

Směrnice KČT PROG 1 / 2011

Kvalifikace metodických pracovníků a značkařů v Klubu českých turistů

Platnost od 1. 1. 2012

OBSAH

Obsah	2
1. Kvalifikace metodických pracovníků	3
1.1 Všeobecně	3
1.2. Vedoucí turistiky	3
1.3. Cvičitel turistiky	3
1.4. Další odbornosti	4
1.5. Lektorské sbory	4
1.6. Evidence metodických pracovníků	4
1.7. Prováděcí pokyny jednotlivých druhů turistiky a turistiky mládeže	4
1.7.1. Prováděcí pokyny pěší turistiky	5
1.7.2. Prováděcí pokyny vysokohorské turistiky	6
1.7.3. Prováděcí pokyny lyžařské turistiky	17
1.7.4. Prováděcí pokyny cykloturistiky	19
1.7.5. Prováděcí pokyny vodní turistiky	20
1.7.6. Prováděcí pokyny speleoturistiky	23
1.7.7. Prováděcí pokyny ČMCC (mototuristiky)	23
1.7.8. Prováděcí pokyny turistiky mládeže	25
1.7.9. Prováděcí pokyny turistiky zdravotně postižených	28
1.7.10. Prováděcí pokyny turistiky na koni (v přípravě)	28
1.8. Přechodná a závěrečná ustanovení	29
2. Kvalifikace značkařů	30
2.1. Kvalifikační stupně značkařů	30
2.2 Ukončení platnosti kvalifikace	31
2.3. Školení a další vzdělávání značkařů	32
2.4. Rámcové programy školení a dalšího vzdělávání	33
Příloha č. 1: Evidence metodických pracovníků v KČT	37

1. Kvalifikace metodických pracovníků v Klubu českých turistů

1.1. Všeobecně

- a) Nositelem kvalifikace může být jen člen KČT.
- b) Za odbornou a morální vhodnost uchazeče o získání kvalifikace odpovídá vysílající složka KČT.
- c) Kvalifikace má platnost pro dobu aktivní činnosti metodického pracovníka. Získanou kvalifikaci je vhodné prohlubovat a doplňovat formou školení nebo seminářů, které pořádají sekce a oblasti.
- d) Odpovědnost za to, že metodický pracovník je pověřen vedením akce, která odpovídá stupni získané kvalifikace a jeho současným výkonostním, zdravotním a mentálním předpokladům, má výbor odboru KČT.

1.2. Vedoucí turistiky

- e) Vedoucí turistiky je organizátorem turistických akcí v odborech KČT. Tyto akce připravuje, vede a vyhodnocuje na základě pověření výborem odboru. Minimální věková hranice je 18 let.
- f) Oprávnění k vedení turistických akcí v různých druzích turistiky je dáno jeho osobními odbornými znalostmi. Na lyžích běžecského typu je oprávněn vést akce v ČR a přilehlých hraničních oblastech sousedních států s obtížností „lehká“ dle kategorizace pro plnění VOLT. Oprávnění neplatí pro akce vysokohorské turistiky a speleoturistiky při povinnosti použití jisticích prostředků a akce vodní turistiky na vodních tocích větší obtížnosti než WW2.
- g) Kvalifikace vedoucího turistiky je udělena po úspěšně složené zkoušce před zkušební komisí, vedené lektorem turistiky. Zkoušky a školení organizují oblasti nebo oblastí pověřené odbory nebo školicí střediska.
- h) Rozsah zkoušky je dán osnovou a učebními texty doporučenými metodickou sekcí programové rady.
- i) Praktická příprava ke zkoušce probíhá především v odborech popřípadě na školeních pod vedením cvičitele turistiky. Teoretická příprava se uskutečňuje samostudiem.
- j) Osnova přípravy ke zkoušce:
 - a. Příprava a organizace turistické akce
 - b. Právní předpisy (lesní zákon, zákon o ochraně přírody, občanský zákoník, pojištění v KČT)
 - c. Historie a organizační struktura KČT
 - d. Charakteristika jednotlivých druhů turistiky, bezpečnost při turistice, první pomoc
 - e. Topografie a orientace v terénu
 - f. Písemná příprava turistické akce

1.3. Cvičitel turistiky

- a) Cvičitel turistiky je metodickým pracovníkem, specializovaným pro příslušný druh turistiky. Organizuje, připravuje a vede turistické akce ve své specializaci zejména vyšší výkonosti, získává pro ně zájemce. Připravuje, školí a zkouší vedoucí turistiky.
- b) Cvičitel turistiky získává kvalifikaci na základě zkoušky před zkušební komisí, vedené lektorem příslušného druhu turistiky.
- c) Podmínky získání kvalifikace a rozsah zkoušky jsou dány sekcemi programové rady.
- d) Příprava ke zkoušce probíhá na školení, pořádaném školicími středisky nebo sekcemi jednotlivých druhů turistiky podle osnov.
- e) Cvičitelé turistiky mají tyto odbornosti:
 - pěší turistika
 - vysokohorská turistika
 - lyžařská turistika
 - cykloturistika
 - vodní turistika
 - speleoturistika
 - mototuristika
 - turistika mládeže

- turistika zdravotně postižených
- turistika na koni

1.4. Další odbornosti

- vedoucí VHT
- vůdce VHT
- vodní záchranář
- vedoucí TOM
- hlavní vedoucí tábora
- zdravotník tábora mládeže
- rozhodčí turistických závodů

1.5. Lektorské sbory

Lektorské sbory jsou vytvářeny sekcemi jednotlivých přesunů dle těchto zásad:

- Lektoři jsou jmenováni sekcemi na dobu určitou. Při jmenování lektorem je sekcí vystaven průkaz „Jmenování do lektorského sboru“, do něhož se uvede datum, do kdy je jmenovaný lektor činností pověřen. Po uplynutí této doby lze platnost průkazu prodloužit uvedením dalšího data.
- Lektor vykonává činnost pedagogickou, metodickou a publikační.
- Evidenci lektorů vede příslušná sekce, která ji poskytuje metodikovi programové rady, metodikům oblastí a správci členské databáze oblastí.
- Organizace lektorského sboru, rozsah jejich činností i další zásady jsou stanoveny v prováděcích pokynech dle jednotlivých článků bodu 1.7.

1.6. Evidence metodických pracovníků

1.6.1. Povinnosti pořadatele školení nebo zkoušek

- Pořadatel po skončení zkoušek úspěšným frekventantům uvede získání kvalifikace do členského průkazu KČT. Získání je potvrzeno uvedením jména a podpisem předsedy zkušební komise a razítkem pořadatele.
- Pořadatel po skončení zkoušek oznámí písemně oblastem jména úspěšných frekventantů a získaný stupeň kvalifikace v daném druhu turistiky.
- Jedno vyhotovení protokolu o výsledku zkoušek a kopie dopisů na oblasti zašle pořadatel metodikovi Programové rady, který po jeho obdržení dá souhlas s proplacením dotace dle zásad uvedených v HOSP 2/2009.

1.6.2. Povinnosti oblastí

Pověřený pracovník oblasti uloží údaje dle bodu 1.6.1. do členské databáze oblastí.

1.6.3. Evidence v databázi členů

Typy metodických a jiných pracovníků, které lze v databázi členů nastavit, jsou uvedeny v Příloze č.1 této směrnice.

1.7. Prováděcí pokyny jednotlivých druhů turistiky a turistiky mládeže.

Prováděcí pokyny vypracovaly jednotlivé sekce a schválila PR. Jsou to:

- 1.7.1. Prováděcí pokyny pěší turistiky
- 1.7.2. Prováděcí pokyny vysokohorské turistiky
- 1.7.3. Prováděcí pokyny lyžařské turistiky
- 1.7.4. Prováděcí pokyny cykloturistiky
- 1.7.5. Prováděcí pokyny vodní turistiky
- 1.7.6. Prováděcí pokyny speleoturistiky
- 1.7.7. Prováděcí pokyny ČMCC (mototuristiky)
- 1.7.8. Prováděcí pokyny turistiky mládeže
- 1.7.9. Prováděcí pokyny turistiky zdravotně postižených
- 1.7.10. Prováděcí pokyny turistiky na koni (prováděcí pokyny v přípravě)

Obsahem prováděcích pokynů jsou zejména:

- a) Zásady a pravidla pro jednotlivé stupně kvalifikace:
 - podmínky přijetí ke zkoušce,
 - organizace zkoušek,
 - složení zkušební komise, a činnost zkušební komise,
 - jaké akce je metodický pracovník oprávněn vést,
 - za co metodický pracovník odpovídá,
 - vedení evidence o absolventech zkoušek.
- b) Pravidla pro činnost lektorského sboru.
- c) Pravidla a zásady pořádání zkoušek, příp. školení a seminářů.

Samostatné přílohy jednotlivých pokynů 1.7.1. až 1.7.10. tvoří popis rozsahu praktických znalostí ověřovaných při zkouškách, souboru témat nebo otázek teoretické části zkoušek, učební osnovy pro školení, časové rozsahy zkoušek a školení a pod.

Rozsah a obsah přílohy je určen příslušnou sekci.

1.7.1. Prováděcí pokyny pěší turistiky (PT)

1.7.1.1. Cvičitel PT

- a) Cvičitel PT je pedagogickým pracovníkem, zaměřeným na pěší turistiku. Organizuje, připravuje a vede pěší turistické akce, zejména vyšší výkonnosti, získává pro ně zájemce. Připravuje, školí a zkouší vedoucí turistiky.
- b) Cvičitel PT získává kvalifikaci na základě zkoušky před zkušební komisí, vedené lektorem pěší turistiky.
- c) Školení, pořádaná oblastmi nebo ústředím KČT podle osnov různými formami, nejsou podmínkou k získání kvalifikace. Podmínkou je roční praxe ve funkci vedoucí. Minimální věk je tedy 19 let.
- d) Kvalifikace je trvalá.
- e) Evidenci cvičitelů PT vedou oblastní výbory KČT a je sledována v počítačové evidenci metodických pracovníků.

1.7.1.2. Lektor PT

- a) Lektora PT jmenuje ústřední sekce PT na návrh oblasti na dobu 5 let.
- b) Lektor PT musí mít kvalifikaci cvičitele PT a nejméně roční praxi v této funkci.
- c) Evidenci lektorů PT vede ústřední sekce PT KČT

1.7.1.3. Další odbornosti

O školení a kvalifikaci případných dalších odborností v pěší turistice rozhodne individuálně ústřední sekce PT KČT.

1.7.1.4. Rozsah zkoušek a doporučené osnovy školení

1.7.1.4.1. Cvičitel PT

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Historie KČT	1	
2.	Programová náplň činnosti KČT	1	
3.	Pedagogické a psychologické působení	1	
4.	Hygiena v turistice – masáž, výživa	1	1
5.	Tělesná příprava		2
6.	Hry v přírodě – denní, noční	1	4
7.	Činnost v klubovně	1	2
8.	Další (nové) formy v turistice	1	4
9.	Topografie, orientace	1	4
10.	Turistika v zahraničí, podíl v mezinárodních organizacích	2	

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
11.	Výkonnostní turistika – odznaky	2	
12.	Základy VHT	1	4
13.	Nebezpečí v turistice	1	
14.	První pomoc	1	2
15.	Právní předpisy	2	
16.	Příprava a vedení akce	2	4
17.	Ochrana přírody	2	
18.	KČT – mapa, průvodce, kulturní památky	2	1
19.	Výzbroj a výstroj – novinky	2	
20.	Táboření, bivak, vaření	1	2
21.	Propagace a využití dokumentace	1	
22.	Hospodaření, daňové předpisy	1	
23.	Zkoušky – testy, pohovor	2	
	Celkem	30	30

1.7.2. Prováděcí pokyny vysokohorské turistiky (VHT)

1.7.2.1. Výcvikové minimum VHT

- a) Podmínky pro organizování Výcvikového minima VHT (dále VM VHT)
- b) Zapojení organizačního sboru
- c) Oprávnění účastníka kurzu VM VHT
- d) Soubor témat teoretické části kurzu
- e) Soubor témat praktického nácviku
- f) Potvrzení o absolvování VM VHT

1.7.2.2. Stupně kvalifikace

1.7.2.2.1. Vedoucí VHT

- a) Podmínky pro organizaci zkoušek
- b) Činnost zkušební komise
- c) Náplň a rozsah působnosti
- d) Soubor otázek teoretické části zkoušek vedoucích VHT
- e) Praktické znalosti prověřované při zkouškách vedoucích VHT
- f) Potvrzení kvalifikace

1.7.2.2.2. Cvičitel VHT

- a) Podmínky pro organizaci zkoušek
- b) Činnost zkušební komise
- c) Náplň a rozsah působnosti
- d) Soubor otázek teoretické části zkoušek cvičitelů VHT
- e) Praktické znalosti prověřované při zkouškách cvičitelů VHT
- f) Potvrzení kvalifikace

1.7.2.2.3. Vůdce VHT

- a) Podmínky pro organizaci zkoušek
- b) Činnost zkušební komise
- c) Náplň a rozsah působnosti
- d) Soubor otázek teoretické části zkoušek vůdců VHT
- e) Praktické znalosti prověřované při zkouškách vůdců VHT
- f) Potvrzení kvalifikace

1.7.2.3. Lektor VHT

- a) Účel lektorského sboru
- b) Pravidla pro jmenování a odvolávání lektorů
- c) Systém doškolování lektorského sboru
- d) Stupně lektorského oprávnění

1.7.2.4. Rozsah zkoušek a doporučené osnovy školení:

1.7.2.4.1. Výcvikové minimum

a) Podmínky pro organizování Výcvikového minima VHT (dále VM VHT)

Pořadatel: odbor KČT

Počet dnů: není stanoven a je závislý na úrovni znalostí účastníků

Místo kurzu – teoretická část: není určeno

Místo kurzu – praxe: cvičné skály, případně horolezecká stěna

Vedoucí kurzu: cvičitel nebo vůdce VHT. Pořadatel kurzu si jej může zajistit v některém odboru KČT nebo z členů lektorského sboru VHT

Členové vedení kurzu: vedoucí, cvičitel nebo vůdce VHT

Je vhodné, aby školení ze zdravotníky prováděl lékař.

Podmínky pro účastníky kurzu: dobrý zdravotní stav a svéprávnost. U dětí je nutná přítomnost rodičů nebo jejich zástupců

b) Zapojení organizačního sboru

Vedoucí kurzu, vedoucí, cvičitelé a vůdci VHT spolu s lékařem zajistí provedení teoretické i praktické části kurzu. Jsou zodpovědní za technickou úroveň školení, případně zkoušek.

c) Oprávnění účastníka kurzu VM VHT

Absolvent VM VHT je oprávněn se zúčastnit na akcích vysokohorského charakteru

- túr v neledovcovém vysokohorském terénu v letním období
- zajištěné cesty (via ferraty)
- a v případě, že absolvoval v rámci VM i zimní výcvik, tak i túr ve vysoko- horském terénu v zimním období

s tím, že před každou akcí věnuje potřebný čas na teoretickou přípravu vzhledem k specifickým akce, na zvyšování fyzické kondice úměrné náročnosti a délce zamýšlené akce a s ohledem na svůj aktuální zdravotní stav.

Absolvent VM VHT získá v rámci časových možností všeobecné znalosti a vědomosti pro zodpovědné řešení situací, ke kterým může v horách dojít.

Navíc je absolvování VM VHT podmínkou pro další zvyšování kvalifikace ve VHT i pro získání stříbrného výkonnostního odznaku ve VHT.

Platnost VM VHT je trvalá, ale doporučuje se po několika letech absolvovat VM znovu.

d) Soubor otázek teoretické části kurzu

A) Zásady činnosti ve VHT

1. Definice VHT
2. Odlišnosti v pojetí VHT a horolezectví
3. Smysl VHT
4. Činnosti ve VHT
5. Kvalifikace ve VHT

B) Nebezpečí v horách

1. Získávání informací o zamýšlené túře (průvodce, mapy, informace zkušenějších, příp. účastníků podobné akce, předpovědi počasí, doba světla apod.)
2. Přecenění vlastních sil (fyzická kondice, psychická odolnost, zdravotní stav, technická příprava, ...)
3. Podcenění vlivu počasí (mlha, déšť, vítr, chlad, sníh, námraza, kroupy, bouřka, tma, UV záření, lavinové nebezpečí, ...)
4. Volba vhodné výstroje (zbytnost nepotřebné výstroje – hmotnost)
5. Volba vhodné výzbroje (vhodný batoh – velikost, nosnost, pohodlí, počet upínacích a seřizovacích prvků, čelovka, mapy, průvodce, dobité komunikační prostředky, ...)
6. Nedisciplinovanost – podcenění vlivu špatné disciplíny (dodržení pokynů vedoucího – směr, rychlost, pořadí postupu, rozhodnutí k návratu, k bivakování, případně k vyřazení člena z vrcholového družstva, ...)
7. Možnost ohrožení uvolněním kamenů (předvídavost, ostražitost, ...)

8. Zápis do knihy túr na chatách.

C) Postup mimo cesty a ve skalních terénech

1. Postup v sutích různé hrubosti, ve žlabech (možné ohrožení níže jdoucích a nebo od těch nad námi, odlišnosti mezi výstupem a sestupem, pád uvolněných kamenů z tajícího ledu nebo sněhu, ...)
2. Poloha těžiště těla
3. Strmé trávníky, nebezpečí (vlhkost, nízká soudržnost s podkladem, ...)
4. Pohyb ve skalním terénu, zásada tří pevných bodů
5. Základy a zásady orientace, použití pomůcek

D) Postup po firnech a ledovcích

1. Výstroj, specifika
2. Způsoby zajištění
3. Vysekávání stupů
4. Význam doby odchodu na túru

E) Výstroj a výzbroj

1. Základní výstroj turisty (na akce krátkodobé, dlouhodobé, s ubytováním i bez něj)
2. Doplnky (čelovka, osobní lékárnička, opalovací krém, brýle, komunikační prostředky, ...)
3. Výzbroj na VHT (úvazky, karabiny, lana, mačky, cepín, náhradní díly, atd.). Seřízení, použití a údržba výzbroje
4. Parametry pro výběr při nákupu, doporučení prodejci

F) Základy jištění

1. Znalost terminologie, povelů a pokynů
2. Znalost základních uzlů (navazování na úvazek, sebe zajištění, jištění, slanění, sebe zajištění při slanění, ...)
3. Postup po fixním laně
4. Specifika výzbroje na zajištěné cesty
5. Technika postupu na zajištěných cestách

G) Základy první pomoci

1. Zásady první pomoci (ošetření odřenin, znalost postupu při zastavení krvácení, umělé dýchání, masáž srdce, popáleniny, úpal, úžeh, šoky, ...) – praktický nácvik na figurantovi
2. Pořadí provádění činností (zastavení tepenného krvácení, přivolání záchranné služby, atd.)
3. Přivolání první pomoci, signály
4. Stabilizace zraněného

H) Ochrana přírody

1. Druhy chráněných území (NP, CHKO, NPR, PR, NPP, PP)
2. Omezení vstupu do chráněných území
 - NP, NPR – vstup pouze po značených cestách
 - CHKO, NPP – vstup není omezen
3. Obecná ochrana přírody a krajiny
 - chráněné rostliny
 - chránění živočichové
 - ochrana jeskyní
 - ochrana paleontologických nalezišť
 - ochrana krajinného rázu

e) **Soubor témat praktického nácviku**

- A) Způsoby navazování (druhy úvazků, spojení prsního a sedacího úvazku s lanem, protisměrný, vůdcovský, osmičkový uzel)
- B) Postup na zajištěných cestách a na fixním lanu, odlišnosti
- C) Pohyb mimo cesty – travnaté svahy, sutě, zlomiska, atd.
- D) Pohyb ve skalním terénu – zásada tří pevných bodů, výstup i sestup s horním jištěním, správné použití výzbroje
- E) Slanování pomocí slaňovací osmy, Dülferova sedu, samojištění při slanění
- F) Prusíkování – hlavní zásady, nácvik, využití.

f) **Potvrzení o absolvování VM VHT**

Uspěšné absolvování kurzu VM VHT potvrdí odbor KČT, který kurz organizoval, svým razítkem a vedoucí kurzu podpisem na samostatný doklad, ve kterém je uvedeno jméno, příjmení, datum narození a bydliště absolventa, jméno vedoucího kurzu a datum konání kurzu. Členům KČT lze absolvování kurzu zapsat do členského průkazu v části kvalifikace.

1.7.2.4.2. Vedoucí VHT

a) Podmínky pro organizaci zkoušek

Pořadatel: oblast KČT nebo z pověření oblastního aktivisty VHT odbor KČT

Počet dnů: minimálně 2 dny

Místo zkoušek – teoretické části: není určeno

Místo zkoušek – praxe: cvičné skály

Předseda komise: lektor VHT

Členové komise: minimálně 2 cvičitelé VHT

Podmínky pro přijetí ke zkoušce:

- členství v KČT, zdravotní způsobilost, dosažení věku 18 let, svéprávnost
- absolvované výcvikové minimum VHT
- praxe ve cvičném terénu a v horách, včetně zajištěných cest
- pedagogické předpoklady
- vlastní výstroj a výzbroj

b) Činnost zkušební komise

Členové zkušební komise zkouší účastníky dle aktuální metodiky sekce VHT KČT. Zodpovídají za úroveň úspěšných absolventů zkoušek.

Předsedou zkušební komise musí být lektor VHT a musí mít nejvyšší kvalifikaci cvičitel VHT.

c) Náplň a rozsah působnosti

VEDOUcí VHT JE OPRAVNĚN vodit na akcích VHT KČT vysokohorské turisty v neledovcových vysokohorských terénech, a to v letním období. Obtížnost cest může dosáhnout nejvýše I. stupně horolezecké stupnice UIAA. Dále může vodit vysokohorské turisty na zajištěných cestách (via ferrata, klettersteig), které jsou označeny nejvýše I. nebo II. stupněm obtížnosti speciální stupnice pro zajištěné cesty. Může zajišťovat výcvik na cvičných skalách a stěnách.

VEDOUcí VHT ZODPOVÍDÁ:

- za zvolení vhodné a přiměřené túry z hlediska výkonnosti družstva a celkových podmínek
- za bezpečný postup vedeného družstva
- za včasné a metodicky správné použití výstroje a výzbroje
- v případě potřeby za organizaci záchranné akce

PLATNOST KVALIFIKACE je trvalá.

d) Soubor otázek teoretické části zkoušek vedoucích VHT

A. Z historie alpinismu a počátků VHT

1. Kdo byli první návštěvníci hor ?
2. Charakterizuj objevitelské a sportovní období alpinismu. Co je to „zlatý věk“ alpinismu? Dolož příklady výstupů.
3. Který výstup je pokládán za základ vzniku alpinismu? Kdo se na něm podílel a jakým způsobem?
4. Které spolky zabývající se alpinismem působily na území naší republiky?
5. Co je vysokohorská turistika v současném pojetí? Srovnej s počátky alpinismu.
6. Vysvětli rozdíl mezi turistikou v horách, vysokohorskou turistikou a horolezectvím.

B. Odborná kvalifikace ve VHT, příprava vysokohorských turistů

1. Kvalifikační stupně – vedoucí, cvičitel a vůdce VHT. Vymezení jejich působnosti.
2. Jakým způsobem lze získat kvalifikaci vedoucího VHT?
3. Podrobné vymezení působnosti vedoucího VHT.
4. Postavení a úloha vedoucího VHT a jeho pravomoci.
5. Zodpovědnost vedoucího VHT.
6. Výcvikové minimum VHT, jeho cíle, příklad praktického provedení.
7. Význam výcviku v klubovně, tělocvičně, na cvičných skalách.
8. Jakým způsobem provádíme výcvik na cvičných skalách? (horní jištění, atd.)
9. Cvičné terény vhodné pro VHT u nás a ve tvém okolí.

C. Zeměpis velehor

1. Terény vhodné pro VHT, uveď příklady z vlastní praxe.
2. Vyjmenuj navštívené oblasti, uveď příklady vykonaných túr.
3. Základní znalosti Alp, Vysokých Tater, popř. jiných velehor. Uveď nejvyšší vrcholy, jejich výšky. Vyjmenuj některé alpské čtyřtisícovky, které lze navštívit s vysokohorskými turisty.

4. Dolomity – základní znalosti. Vyjmenuj příklady některých zajištěných cest.
5. Zpracuj týdenní program pro družstvo VHT, eventuelně pro týdenní zájezd se zaměřením na VHT.

D. Výstroj ve VHT

1. Obutí, oblečení.
2. Batohy vhodné pro VHT.
3. Výbava pro stanování a bivakování v horách.
4. Vaření v horách. Vhodné vařiče, palivo.
5. Ostatní výstroj – výzbroj: pomůcky pro orientaci, bezpečnost, čelovky, ochrana proti UV záření, atd.

E. Výzbroj a technika pohybu ve VHT

1. Názvosloví ve VHT, neledovcové velehorské terény.
2. Označování obtížnosti horských výstupů.
3. Označování obtížnosti zajištěných cest.
4. Pohyb mimo cesty, postup v sutích různé hrubosti, ve zlomiskách, v suťových žlabech. Specifika výstupů a sestupů.
5. Technika chůze v různých terénech, polohy těžiště těla.
6. Strmé trávníky a nebezpečí při jejich překonávání.
7. Pohyb ve skalním terénu, zásada tří pevných bodů (podrobně).
8. Výzbroj a výstroj vysokohorského turistu v neledovcových velehorách.
9. Jak se ve VHT navazujeme, jaké používáme úvazky ?
10. Znalost základních uzlů (navazování na úvazek, jištění, sebezajišťování, slanění a pod.).
11. Základní způsoby zajištění členů družstva a sebezajištění na stanovišti.
12. Jak se postupuje pomocí fixního lana? Kdo takové zajištění buduje a kdo ho likviduje? Výhody a nevýhody postupu na fixním laně.
13. Co jsou zajištěné cesty, kdy a jak vznikaly?
14. Specifika výzbroje pro zajištěné cesty. Podrobné znalosti.
15. Technika postupu na zajištěných cestách – podrobně.
16. Způsob doplňkového zajištění slabších a indisponovaných členů družstva na zajištěných cestách.
17. Povely při postupu družstva a při slanění.
18. Slaňování – volba slaňovacího stanoviště, výzbroj a vlastní technika slanění.
19. Sebezajištění při slaňování.
20. Co víš o lanech, jak se označují, která jsou vhodná pro VHT? (průměry, délky apod.)
21. Základní orientační pomůcky, přírodní úkazy, dle nichž je možné se orientovat.
22. Význam mapy, buzoly a výškoměru jako hlavních pomůcek pro orientaci.
23. Určení stanoviště (místa, kde se nacházíme) a pochodového úhlu.

F. Nebezpečí v horách, taktika, první pomoc, záchrana

1. Volba túry v závislosti na kvalitě družstva.
2. Kvalita družstva z hlediska schopnosti jednotlivců a jejich vedoucího.
3. Získávání informací – průvodce, mapy, ústní předání, informace chatařů, horská informační střediska a pod.
4. Přecenění sil družstva.
5. Nezváždnutí túry, neznalost terénu, špatná příprava túry. Postup k nápravě.
6. Zhoršení podmínek - mlha, déšť, sněžení, námraza, kroupy, bouřka, vítr, tma, atd.
7. Nebezpečí plynoucí z UV záření.
8. Klimatické podmínky v závislosti na navštívené oblasti.
9. Nevhodná výstroj a výzbroj, nebezpečí z toho vyplývající.
10. Principy aklimatizace, základní příznaky špatné aklimatizace. Postup při takových příznacích.
11. Nebezpečí plynoucí z nedisciplinovanosti členů družstva.
12. Úloha vedoucího VHT v krizové situaci.
13. Zásady první pomoci.
14. Postup při nehodě, přivolání pomoci.
15. Letecká záchrana, označení místa nehody, výběr vhodného místa pro vrtulník.

16. Význam dobrého pojištění

G. Ochrana přírody

1. Který zákon se zabývá ochranou přírody?
2. Jaká rozlišujeme „zvláště chráněná území“?
3. Která jsou velkoplošná?
4. Která jsou maloplošná?
5. Kolik máme národních parků? Vyjmenuj je.

e) Praktické znalosti prověřované při zkouškách vedoucích VHT

1. Jako prvolezec zvládnout II. stupeň obtížnosti UIAA.
2. Sebezajištění na stanovišti.
3. Navazování přímo na lano (použití vůdcovského uzlu jako nouzového způsobu navazování).
4. Navazování do prsního a sedacího úvazku.
5. Terminologie dorozumívání v lanovém družstvu.
6. Lezecká technika – tři pevné body, překonávání různých útvarů.
7. Zakládání postupového jištění.
8. Jištění klasické.
9. Dynamické, tj. prokluzové jištění, uzel UIAA, osma, karabina HMS.
10. Slaňování (klasicky, osma, karabina HMS).
11. Sebejištění při slaňování.
12. Postup lanového družstva, dvojice, trojice, čtveřice. Výstup a sestup v terénu II. stupně obtížnosti UIAA.
13. Budování fixního lana.
14. Postup po fixním lanu a na zajištěné cestě.
15. Zrušení fixního lana.
16. Improvizované transportní prostředky pro zraněného.
17. Transport zraněného chodeckým terénem.
18. Transport zraněného lezeckým terénem.

f) Potvrzení kvalifikace

Úspěšným absolventům zkoušek zapíše předseda komise do členského průkazu datum zkoušky, výslednou kvalifikaci, potvrdí svým podpisem a razítkem školícího střediska (dále ŠS) VHT KČT nebo pořádatelů odborů KČT.

O úspěšných absolventech informuje předseda zkušební komise metodika oblasti KČT a písemně ústřední sekci VHT KČT.

1.7.2.4.3. Cvičitel VHT

a) Podmínky pro organizaci zkoušek

Pořadatel: oblast KČT nebo sekce VHT prostřednictvím Školícího střediska VHT KČT

Počet dnů: minimálně 3 dny

Místo zkoušek – teoretické části: není určeno

Místo zkoušek – praxe: horský terén nebo cvičné skály

Předseda komise: lektor VHT pro zkoušky cvičitelů nebo vůdců VHT

Členové komise: minimálně 2 cvičitelé VHT

Podmínky pro přijetí ke zkoušce:

- členství v KČT, zdravotní způsobilost, dosažení věku 20 let, svéprávnost
- kvalifikace vedoucího VHT
- praxe v horském terénu
- pedagogické předpoklady
- organizační schopnosti
- vlastní výstroj a výzbroj

b) Činnost zkušební komise

Členové zkušební komise zkouší účastníky dle aktuální metodiky sekce VHT KČT.

Zodpovídají za úroveň úspěšných absolventů zkoušek.

Předsedou zkušební komise musí být lektor VHT a musí mít nejnižší kvalifikaci vůdce VHT.

c) Náplň a rozsah působnosti

CVIČITEL VHT JE OPRÁVNĚN nad rozsah působnosti vedoucího VHT vodit na akcích organizovaných KČT vysokohorské turisty v lehkých ledovcových a firmových terénech, a to bez rozdílu ročního období. Obtížnost cest může dosáhnout nejvýše II. stupně horolezecké stupnice UIAA. Dále může vodit vysokohorské turisty na zajištěných cestách (via ferrata, klettersteig) všech stupňů obtížnosti a skialpinistické túry v neledovcových terénech. Z pověření odboru KČT může vést kurz výcvikového minima VHT. Může být jmenován lektorem ke zkouškám vedoucích VHT.

CVIČITEL VHT ZODPOVÍDÁ:

- za zvolení vhodné a přiměřené túry z hlediska výkonnosti družstva a celkových podmínek
- za bezpečný postup vedeného družstva
- za včasné a metodicky správné použití výstroje a výzbroje
- v případě potřeby za organizaci záchranné akce

PLATNOST KVALIFIKACE je trvalá.

d) Soubor otázek teoretické části zkoušek Cvičitelů VHT

A. Z historie alpinismu a počátků VHT

1. Kdo navštěvoval hory v době „zlatého věku“ alpinismu? Jak se tyto lidé v horách pohybovali? (klient – vůdce)
2. Kdo patřil k hlavním objevitelům a vůdcům v Alpách, popř. i jinde? Vyjmenuj některé osobnosti tohoto oboru.
3. Který výstup je pokládán za základní pro vznik sportovního horolezectví. Kdo se na něm podílel a jaká je jeho historie? (první výstup na Matterhorn)
4. Co víš o objevitelském období a začátcích lezení ve Vysokých Tatrách? Kdo zde např. působil?
5. Co víš o vzniku KČT, KČST, KAČS? Jaká byla působnost těchto spolků v období 1. republiky, po „Mnichovu“, po válce a po únoru 1948?
6. Jak vzniklo hnutí VHT v naší republice? Znalost základních dat - první školení cvičitelů VHT, kdo stál u jejich vzniku?
7. Jakým způsobem se na rozvoji VHT u nás podílela průvodcovská a kartografická literatura?
8. Vyjmenuj některé významné akce, které se výrazným způsobem přičinily o rozvoj VHT v domácích podmínkách.

B. Odborná kvalifikace ve VHT, příprava vysokohorských turistů

1. Jakým způsobem lze získat kvalifikaci cvičitele VHT?
2. Podrobné vymezení působnosti cvičitele VHT.
3. Postavení a úloha cvičitele, jeho pravomoci.
4. Zodpovědnost cvičitele VHT. Zodpovědnost zkušenějších členů družstva před méně zkušenými.
5. Průběžná celoroční příprava vysokohorského turistu a cvičitele zejména.
6. Zvyšování tělesné kondice, doplňkové sporty. Psychická připravenost vést akce VHT.
7. Výcvik na cvičné stěně a na cvičných skalách.
8. Metodická příprava cvičitele VHT – navazování, jištění, sebezajišťování. Připravit ukázkovou lekci.
9. Význam teoretické přípravy. Studium nových materiálů.

C. Zeměpis velehor

1. Vlastní zkušenosti, navštívené velehorské oblasti, zejména Alpy, Vysoké Tatry apod.
2. Velehorské terény v Evropě.
3. Základní geografické členění Alp.
4. Které země řadíme mezi tzv. „alpské“?
5. Vyjmenuj některé vhodné túry pro vysokohorskou turistiku v Alpách, Dolomitech, Vysokých Tatrách, či jinde (na základě vlastních zkušeností).
6. Připrav písemně některou velehorskou túru pro VHT.
7. Vyhotov pochodový náčrt trasy včetně azimutů pro cestu tam i zpět.
8. Alpské čtyřtisícovky: kde se nalézají, celkový počet, které jsou nejbližší našemu domovu, které nejdále, které jsou nejvyšší a pod.

D. Nocování v horách

1. Nocování v horských chatách, specifika alpských chat.
2. Vybavení pro táboření v horách, odlišnosti od běžného táboření.
3. Stanování v sutích, popř. v nepříznivých terénech, či podmínkách.
4. Stanování na sněhu, na ledovci. Volba vhodného místa.
5. Bivakování v horách. Plánovaný a neplánovaný bivak.

E. Výzbroj a technika pohybu ve VHT

1. Názvosloví cvičných skal.
2. Názvosloví ve VHT, ledovcové a kombinované velehorské terény.
3. Různé způsoby označování obtížnosti výstupů, příklady z jednotlivých průvodců. Označení celkové obtížnosti.
4. Pohyb ve skalním a kombinovaném terénu. Pohyb v lámavých terénech.
5. Smyčky, lana, karabiny, osmy, „vklíněnce“ a pod.
6. Podrobná znalost uzlů používaných ve VHT.
7. Dračí smyčka a protisměrný uzel na plochých smyčkách jako rizikové typy uzlů. Popiš rizika.
8. Používání lana v neledovcových terénech, technika jištění ve VHT. Podrobné znalosti. Postup vícečlenného družstva.
9. Podrobný popis postupu lanového družstva v různých situacích. Postup prvolezce, budování stanoviště, postup dalších členů družstva.
10. Slanění – podrobně o budování stanoviště, volba vhodného směru. Technika slaňování a jištění. Kdo slaňuje první, úloha cvičitele.
11. Slaňování pomocí Dülferova sedu jako nouzového způsobu slanění.
12. Slaňování v neznámém terénu.
13. Různé způsoby sebezajištění při slaňování, výhody a nevýhody.
14. Povelý lanového družstva při slanění.
15. Překonávání horských vodních toků a překážek.
16. Pohyb po ledovcích.
17. Výzbroj pro kombinované a ledovcové túry.
18. Pohyb na mírně strmých firnových svazích. Způsoby zajištění družstva.
19. Volba družstva pro ledovcové túry, počet členů a jejich řazení.
20. Navazování na ledovcích, různé způsoby při různém počtu členů družstva.
21. Výhody a nevýhody družstev s různým počtem členů.
22. Zařazení a úloha cvičitele VHT v různých situacích – výstup, sestup na ledovci i jinde, při slanění.
23. Jištění na ledovcích, volba druhu lana, délky, průměru atd.
24. Volba vhodného cepínu, stoupacích želez, obuvi. Upevňování stoupacích želez k obuvi.
25. Základy záchrany po pádu do trhliny.

F. Nebezpečí v horách, taktika

1. Vedení skupiny, rozdělení do družstev, kontrola výzbroje a výstroje.
2. Výběr účastníků, popř. vhodné túry dle složení skupiny.
3. Vliv počasí a místního klimatu na bezpečnost. Znalosti momentální a dlouhodobé předpovědi počasí.
4. Nutnost včasné orientace.
5. Rozhodnutí o včasném použití výzbroje.
6. Psychická odolnost členů družstva a cvičitele zejména.
7. Včasný odchod na túru (bezpečnost).
8. Aklimatizace – podrobná znalost problematiky. Návrh postupu v Alpách i vyšších velehorách.
9. Základy o lavinovém nebezpečí. Kde získáváme informace?
10. Zájezdy s odborem KČT, s cestovní kanceláří. Výhody a nevýhody komerčního způsobu provádění VHT, rizika z něho vyplývající.

G. Stravování, hygiena a záchrana v horách

1. Zásady stravování, různé metody. Pitná voda, event. úprava vody.
2. Denní režim, význam odpočinku, spánek, regenerace sil, relaxace.
3. Příznaky horské nemoci. Jak rozeznáme první příznaky u postiženého ?
4. Postup při postižení horskou nemocí.
5. Podrobně o první pomoci v horách.
6. Postup při různých nehodách, přivolání záchrany.
7. Postup při letecké záchrance, signalizace.
8. Zásady hygieny v horách a její význam.
9. Úloha a význam pojištění (nemocenské, úrazové, léčebné výlohy v zahraničí) účastníků akcí VHT.

H. Ochrana přírody

1. Co jsou Národní parky?
2. Co jsou Chráněné krajinné oblasti?
3. Co jsou Národní přírodní rezervace?
4. Co jsou přírodní rezervace?
5. Co jsou Národní přírodní památky?
6. Co jsou přírodní památky? Definuj rozdíl mezi jednotlivými zvláště chráněnými územími.
7. Které jsou orgány ochrany přírody?
8. Je povolena horolezecká a VHT činnost např. v NP nebo NPR?
9. Co jsou strážci přírody? Jaká mají práva?
10. Vymenuj některá tobě známá zvláště chráněná území různých kategorií.

e) Praktické znalosti prověřované při zkouškách cvičitelů VHT

1. Jako prvolezec zvládnout III. stupeň obtížnosti UIAA.
2. Základní dovednosti pro pohyb po ledovcích.
3. Předvést navazování na lano na ledovci – dvojice, trojice, čtveřice, pětice.
4. Předvést správné řazení členů a cvičitele v různých situacích na ledovci (výstup, sestup).
5. Simulace postupu družstva na ledovci.
6. Simulace postupu při záchrance po pádu do trhliny.

Ostatní stejně jako u vedoucích VHT s důrazem na pedagogickou stránku problematiky (umět předvést a naučit). Postup družstva je prováděn v terénu III. stupně obtížnosti UIAA.

f) Potvrzení kvalifikace

Úspěšným absolventům zkoušek zapíše předseda komise do členského průkazu datum zkoušky, výslednou kvalifikaci, potvrdí svým podpisem a razítkem školícího střediska VHT KČT.

O úspěšných absolventech informuje předseda zkušební komise metodika oblasti a písemně ústřední sekci VHT KČT.

1.7.2.4.4. Vůdce VHT

a) Podmínky pro organizaci zkoušek

Pořadatel: sekce VHT prostřednictvím Školícího střediska VHT KČT

Počet dnů: 2 dny cvičné terény v ČR a další minimálně 3 dny velehorský terén s ledovcem

Místo zkoušek – teoretické části: není určeno

Místo zkoušek – praktické části: cvičné terény v ČR

Místo zkoušek – praxe na ledovci: velehorský terén s ledovcem

Předseda komise: lektor VHT pro zkoušky vůdců VHT

Členové komise: minimálně 2 vůdcové VHT

Podmínky pro přijetí ke zkoušce:

- členství v KČT, zdravotní způsobilost, dosažení věku 21 let, svéprávnost
- kvalifikace cvičitele VHT

- důkladné zkušenosti z prováděním VHT ve skalním terénu, na firnových svazích a ve velehorském terénu s ledovcem
- vlastnit odpovídající výstroj a výzbroj potřebnou pro kvalifikaci vůdce VHT a pro provádění této činnosti
- znalost všech teoretických otázek určených pro vedoucí, cvičitele i vůdce VHT

b) Činnost zkušební komise

Členové zkušební komise zkouší účastníky dle aktuální metodiky sekce VHT KČT. Zodpovídají za úroveň úspěšných absolventů zkoušek.

Předsedou zkušební komise musí být lektor VHT a musí mít nejvyšší kvalifikaci vůdce VHT.

c) Náplň a rozsah působnosti

VŮDCE VHT JE OPRÁVNĚN vodit na akcích organizovaných KČT patřičně vycvičené a vyškolené vysokohorské turisty ve všech terénech odpovídajících metodice VHT, tedy i v ledovcových a firnových terénech.

Nad rámec působnosti vedoucího a cvičitele VHT je též oprávněn v těchto terénech na akcích organizovaných KČT vodit vysokohorské turisty i na túrách charakteru skialpinismu v ledovcovém terénu.

Vůdce VHT může být jmenován lektorem ke zkouškám vedoucích a cvičitelů VHT, popř. vůdců VHT.

Vůdce VHT by se měl (pokud aktivně používá získanou kvalifikaci) zdokonalovat individuálně nebo např. na soustředěních nebo seminářích organizovaných sekcí VHT KČT, a sice nejen v teoretických znalostech, ale i v praktických dovednostech v souladu s vývojem metodiky VHT.

VŮDCE VHT ZODPOVÍDÁ:

- za výběr účastníků z hlediska jejich fyzických, technických a psychických dispozic (celkové výkonnosti) v souvislosti s danou túrou
- za zvolení vhodné a přiměřené túry z hlediska celkové výkonnosti družstva (nejslabšího člena) a aktuálních podmínek (aktuální stav a vývoj počasí, aktuální stav ledovce, sněhu atd.) v dané oblasti s hlavním zřetelem na bezpečnost
- za bezpečný postup vedeného družstva během celé túry
- za vhodné, včasné a metodicky správné použití výstroje a výzbroje
- v případě potřeby za organizaci záchranné akce

PLATNOST KVALIFIKACE je trvalá.

d) Soubor otázek teoretické části zkoušek vůdců VHT

A. Z historie alpinismu a počátků VHT

1. Co víš o horských spolcích působících v alpských zemích ?

Dále viz otázky pro zkoušky cvičitelů VHT.

B. Odborná kvalifikace ve VHT, příprava vysokohorských turistů

1. Jakým způsobem lze získat kvalifikaci vůdce VHT ?

2. Podrobné vymezení působnosti vůdce VHT.

3. Postavení a úloha vůdce VHT, jeho pravomoci.

4. Zodpovědnost vůdce VHT. Zodpovědnost zkušenějších členů družstva před méně zkušenými.

5. Zásady při přípravě, vedení a vyhodnocení zahraniční akce VHT.

6. Význam teoretické přípravy. Získávání, soustřeďování a posuzování nových poznatků o nových materiálech a technikách, posuzování možností jejich uplatnění ve VHT, jejich doporučování ostatním vysokohorským turistům.

Dále viz otázky pro zkoušky cvičitelů VHT.

C. Zeměpis velehor

Viz otázky pro zkoušky cvičitelů VHT.

D. Nocování v horách

1. Budování základních táborů při náročnějších akcích a pobyt v nich.

2. Bivakování v zaledněných a zasněžených velehorách („záhrab“ atd.).

Dále viz otázky pro zkoušky cvičitelů VHT.

E. Výzbroj a technika pohybu ve VHT

1. Názvosloví cvičných skal.

2. Názvosloví ve VHT, ledovcové a kombinované velehorské terény.

3. Různé způsoby označování obtížnosti výstupů, příklady z jednotlivých průvodců. Označení celkové obtížnosti. Příklady konkrétních túr.

4. Pohyb ve skalním a kombinovaném terénu. Pohyb v lámavých terénech.

5. Smyčky, lana, úvazky, karabiny, osmy, „vkliněnce“, skalní a ledovcové skoby a pod.

6. Podrobná znalost a uplatnění uzlů používaných ve VHT. Zásady při vázání, klady a zápory jednotlivých uzlů. Snížení pevnosti lana v uzlu.
7. Dračí smyčka a protisměrný uzel na plochých smyčkách jako rizikové typy uzlů. Popiš rizika.
8. Používání lana v neledovcových terénech, technika jištění ve VHT. Podrobné znalosti. Postup vícečlenného družstva.
9. Podrobný popis postupu lanového družstva v různých situacích. Postup prvolezce, budování stanoviště, postup dalších členů družstva.
10. Slanění - podrobně o budování stanoviště, volba vhodného směru. Technika slaňování a jištění. Kdo slaňuje první, úloha vůdce.
11. Slaňování pomocí Dülferova sedu jako nouzového způsobu slanění.
12. Slaňování v neznámém terénu.
13. Různé způsoby sebezajištění při slaňování, výhody a nevýhody.
14. Povelý lanového družstva při slanění.
15. Překonávání horských vodních toků a překážek.
16. Pohyb po ledovcích.
17. Výzbroj pro kombinované a ledovcové túry.
18. Pohyb na mírně strmých firnových svazích. Způsoby zajištění družstva.
19. Volba družstva pro ledovcové túry, počet členů a jejich řazení.
20. Navazování na ledovcích, různé způsoby při různém počtu členů družstva.
21. Výhody a nevýhody družstev s různým počtem členů.
22. Zařazení a úloha vůdce VHT v různých situacích - výstup, sestup na ledovci i jinde, při slanění.
23. Jištění na ledovcích, volba druhu lana, délka, průměr atd.
24. Volba vhodného cepínu, podrobný rozbor geometrie a typů.
25. Volba vhodných stoupacích želez a obuvi. Upevňování stoupacích želez k různým druhům obuvi. Důležitost včasného seřízení. Údržba, broušení.

F. Nebezpečí v horách, taktika

1. Charakterizuj stupně lavinového nebezpečí.
2. Jak zjišťujeme kvalitu sněhu a míru lavinového nebezpečí?
3. Chování a postup v lavinovém terénu. Přejít úseku ohroženého lavinou.
4. Znalost práce s lavinovým vyhledávacím přístrojem, sněhovými sondami, pravidla pro vyprošťování zasypaného lavinou.
5. Základy záchrany po pádu do trhliny.
6. Vedení záchranné akce při zasypání člena družstva lavinou.
7. Vyhodnocení tragických událostí v horách a poučení z nich.

Dále viz otázky pro zkoušky cvičitelů VHT.

G. Stravování, hygiena a záchrana v horách

1. Polohy těla při různých zraněních.
2. Transport zraněného v chodeckém, skalním, ledovcovém terénu. Transport zraněného v lezeckém terénu. Způsoby transportu při různých zraněních.

Dále viz otázky pro zkoušky cvičitelů VHT.

H. Ochrana přírody

1. Vyjmenuj a charakterizuj kategorie zvláště chráněných území a uveď příklady.
2. Jak jsou chráněny stromy, rostliny, živočichové a nerosty?
3. Které jsou orgány ochrany přírody a jaké jsou jejich pravomoci? Kdo jsou strážci přírody, jaká mají práva?
4. Vyjmenuj významné skalní oblasti, nacházející se ve zvláště chráněných územích, v nichž je povolena horolezecká činnost členům KČT.
5. Jaká jsou pravidla pro horolezeckou činnost a výcvik VHT ve zvláště chráněných územích?
6. Ochrana přírody a podmínky pro provozování VHT v alpských zemích, specifika Tater.
7. Příprava a realizace výpravy do mimoevropských velehor ve vztahu k ochraně přírody.
8. Co je to eroze a jak ji můžeme omezit?
9. Jaká vyplývají z provádění VHT největší rizika pro přírodu ?

e) Praktické znalosti prověřované při zkouškách vůdců VHT

1. Jako prvolezec zvládnout III. stupeň obtížnosti UIAA.
2. Jako prvolezec zvládnout krátký ledový svah o sklonu 40°.
3. Základní dovednosti a dokonalá jistota při pohybu po ledovcích.
4. Předvést navazování na lano na ledovci - dvojice, trojice, čtveřice, pětice.
5. Předvést správné řazení členů a vůdce v různých situacích na ledovci (výstup, sestup).
6. Předvést výstup a sestup strmým firnovým žlabem včetně jištění.
7. Předvést budování postupového jištění a jisticího stanoviště na ledu pomocí ledovcových skob.
8. Simulace postupu družstva na ledovci.
9. Simulace postupu při záchraně po pádu do trhliny.
10. Simulace záchranné akce při zasypání člena družstva lavinou.

f) Potvrzení kvalifikace

Úspěšným absolventům zkoušek zapíše předseda komise do členského průkazu datum zkoušky, výslednou kvalifikaci, potvrdí svým podpisem a razítkem školícího střediska VHT KČT.

O úspěšných absolventech informuje předseda zkušební komise metodika oblasti KČTa písemně ústřední sekci VHT KČT.

1.7.2.4.5. Lektor VHT

a) Účel lektorského sboru

Lektorský sbor slouží k zabezpečování školení a zkoušek metodických pracovníků ve VHT.

Lektoři rovněž vykonávají činnost pedagogickou, organizační, publicistickou a koncepční.

b) Pravidla pro jmenování a odvolávání lektorů

1. Jednotlivé lektory navrhuje aktivista VHT příslušné oblasti KČT.
2. Lektory jmenuje a odvolává sekce VHT KČT.
3. Jmenovanému lektorovi vystaví hlavní metodik sekce VHT průkaz o Jmenování do lektorského sboru VHT.
4. O jmenování a vyřazení lektora z lektorského sboru informuje sekce VHT písemně lektora i aktivistu oblasti KČT. Po odvolání z lektorského sboru vrátí odvolaný lektor průkaz zpět hlavnímu metodikovi sekce VHT.

c) Systém doškolování lektorského sboru

Lektoři se zúčastňují seminářů, které organizuje sekce VHT KČT pro potřeby zvyšování úrovně lektorského sboru.

Lektor, který se po dobu tří let nezúčastní semináře lektorů a nebo na jeho vlastní žádost může být odvolán z lektorského sboru.

d) Stupně lektorského oprávnění

1. Lektor pro zkoušky vedoucích VHT musí mít nejnižší kvalifikaci cvičitel VHT.
2. Lektor pro zkoušky cvičitelů VHT musí mít nejnižší kvalifikaci vůdce VHT.
3. Lektor pro zkoušky vůdců VHT musí mít nejnižší kvalifikaci vůdce VHT.

1.7.2.4.6. Závěrečná ustanovení

1.7.3. Prováděcí pokyny lyžařské turistiky (LT)

Lyžařská turistika je pohyb na lyžích při poznávání přírody a krajiny a při zimním táboření.

1.7.3.1. Cvičitel LT

Pro rozšíření kvalitního a bezpečného provádění turistiky na horách na lyžích běžecového typu, při pořádání akcí pro veřejnost a při výuce členů KČT pracuje v odborech Cvičitel lyžařské turistiky. Cvičitel se připravuje a absolvuje zkoušky, příp. výuku na lyžích běžecového typu.

Teoretické a praktické znalosti může získat v kurzu nebo individuálně.

1.7.3.1.1. Základní ustanovení

Pořadatelem zkoušek, případně školení Cvičitelů lyžařské turistiky je sekce lyžařské turistiky PR ÚV KČT nebo školící středisko.

1.7.3.1.2. Podmínky přijetí ke zkouškám

- Věk 19 let
- Členství v KČT
- Kvalifikace vedoucí turistiky
- Dobrý zdravotní stav, odborná a morální vhodnost uchazeče
- Vybavení pro lyžařskou turistiku prováděnou na lyžích běžeckého typu

1.7.3.1.3. Náplň zkoušek, příp.kurzu

Vedoucí kurzu a lektor LT zajistí provedení teoretické a praktické části školení a přezkoušení. Lektor LT je zodpovědný za technickou úroveň školení a zkoušek.

Náplň a rozsah teoretické části je dána :

- učebním textem, svazek 1, OBECNÁ TURISTIKA
- učebním textem, svazek 2, VEDOUCÍ ZÁKLADNÍ TURISTIKY

Výcvik se provádí na lyžích běžeckého typu.

Časový rozsah v minimální délce 4 dnů

1.7.3.1.4. Teoretická část

Program a organizace KČT

Historie KČT

Turistická klasifikace

Kvalifikace metodických pracovníků KČT

Právní postavení cvičitele

Vybavení pro lyžařskou turistiku

Mazání lyží

Technika pohybu na lyžích:

- Základní prvky: chůze na lyžích
obraty na místě
výstupy
- Běh na lyžích: střídavý dvoudobý
střídavý čtyřdobý
soupažný jednodobý
soupažný vícedobý
běh do svahu
bruslení oboustranné dvoudobé
 oboustranné jednodobé
 jednostranné jednodobé
- Ostatní prvky: sjíždění základní sjezdový postoj
 jízda šikmo svahem
 pohotovostní postoj
 odpočinkový postoj
 terénní skok
- brždění jednostranný přívrat
 oboustranný přívrat
 sesouvání
- změny směru jízdy
 přešlapování
 odšlapování
 oblouky v pluhu
 oblouky v přívratu
 modifikované oblouky
- jízda v neupraveném terénu

Metodika výuky jízdy na lyžích

Nebezpečí při lyžařské turistice
Příprava a vedení lyžařské akce (teoretická část)
Orientace v zimní přírodě a topografie
Ochrana přírody
Předpovídání počasí a vliv počasí na lyžařskou turistiku
První pomoc
Formy lyžařské turistiky
Turistika na lyžích v zahraničí
Táboření, stavby na sněhu, bivakování
Hry v přírodě

1.7.3.1.5. Praktická část

Jízda v terénu - Zvládnutí prvků techniky pohybu na lyžích uvedených v teoretické části

Metodika výuky

Příprava a vedení lyžařské akce

Mazání lyží pro skupinu při jednodenním výletu

1.7.3.1.6. Rozsah působnosti cvičitele LT

Cvičitel lyžařské turistiky je oprávněn k vedení a přípravě akce (vyjížďky, výletu, vícedenního pobytu na horách, přejezdu, dálkové jízdy) na běžecích lyžích v České republice a v zahraničí. Dále je oprávněn vést skupinu účastníků při akcích pro veřejnost.

Může být jmenován lektorem lyžařské turistiky.

1.7.3.2. Lektor LT

Lektor LT je ke své činnosti jmenován na dobu určitou sekci lyžařské turistiky PR ÚV KČT. Je evidován v lektorském sboru sekce lyžařské turistiky KČT. Zúčastňuje se případných soustředění lektorů, může být vyslán na semináře a školení učitelů lyžování v České republice a v ostatních zemích.

Lektor LT může být pověřen sekci lyžařské turistiky PR ÚV KČT na předsedu zkušební komise při závěrečných zkouškách cvičitelů lyžařské turistiky.

1.7.4. Prováděcí pokyny cykloturistiky (CT)

1.7.4.1. Cvičitel CT

- a) Podmínkou přihlášky je kvalifikace vedoucího turistiky a doporučení odboru KČT.
- b) Školení bude pořádáno internátní formou v délce 9 dní, ve výjimečných případech může sekce CT povolit zkrácení účasti na dva víkendy (začátek a konec školení se zkouškami).
- c) Kvalifikace se uděluje na základě úspěšně vykonané zkoušky.
- d) Evidenci cvičitelů CT vede sekce CT KČT.

1.7.4.2. Lektor CT

- a) Lektorský sbor jmenuje sekce CT, členy bude ověřovat a doplňovat průběžně.
- b) Evidenci lektorského sboru vede sekce CT KČT.

1.7.4.3. Další odbornosti

Další odbornosti v cykloturistice (rozhodčí CTR, COZ a další) budou školeny ve speciálních seminářích podle pokynů a požadavků ústřední sekce CT.

1.7.4.4. Rozsah zkoušek a doporučené osnovy

1.7.4.4.1. Výcvikové minimum

Absolvování jízdy zručnosti na kole (gymkhama).

1.7.4.4.2. Cvičitel CT

Pořadatel: sekce cykloturistiky.

Počet dnů: 1 týden, případně dva prodloužené víkendy.

Předsedu komise určí z lektorů sekce – počet lektorů je dán počtem účastníků.

Podmínky účasti: vedoucí turistiky a 2 roky praxe.

Rozsah činnosti Cvičitele CT: Vedení skupin a pořádání akcí i výkonnostního charakteru.

Soubor otázek: Otázky by měly vyčerpat témata z učebních textů Cykloturistika v plném rozsahu.

1.7.4.4.3. Lektor CT

Je cvičitel cykloturistiky a jmenován oblastí pro školení vedoucích a sekcí cykloturistiky pro školení cvičitelů.

1.7.4.5. Závěrečná ustanovení

- a) Za činnost cvičitelů CT odpovídají odbory KČT, kontrolují činovníci CT oblastí a ústředí. Odebrání kvalifikace ze závažných důvodů bude provádět ústřední sekce CT.
- b) Sekce CT bude každoročně organizovat monotematické semináře pro cvičitele, lektory a pořadatele významných akcí.

1.7.5. Prováděcí pokyny vodní turistiky (VT)

1.7.5.1. Cvičitel VT

Cvičitel VT má kvalifikační stupně:

- Cvičitel VT III.tř.
- Cvičitel VT II.tř.
- Cvičitel VT I.tř.

1.7.5.1.1. Cvičitel vodní turistiky III. Třídy

- podmínkou přihlášky je kvalifikace vedoucího turistiky a doporučení odboru KČT.
- zajišťuje činnost oddílu, organizuje vodácké akce výkonnostního a rekreačního charakteru,
- zabezpečuje základní výcvik na vodě,
- kvalifikace se uděluje na základě úspěšné vykonané zkoušky uchazečům starším 19 let.
- rozsah školení je dán osnovami
- cvičitelé jsou oprávněni se smluvně zavazovat k vykonávání činnosti v rozsahu své kvalifikace pro jiné organizace.

1.7.5.1.2. Cvičitel vodní turistiky II. třídy

- zajišťuje činnost oddílu, metodicky vede cvičitele III.tř. a vedoucí vodní turistiky. Organizuje vodácké akce výkonnostního i rekreačního charakteru, zahraniční zájezdy, vodácké expedice. Je oprávněn přednášet na školeních cvičitelů III.tř. a provozovat vodáckou školu.
- kvalifikace se uděluje cvičitelům III.tř. na základě absolvování školení a úspěšně vykonané zkoušky.
- rozsah školení je dán osnovami.

1.7.5.1.3. Cvičitel vodní turistiky I. třídy

- cvičitel I. tř. je metodický, pedagogický a organizační pracovník, který může vést a přednášet na všech druzích školení VT, je oprávněn vést vodáckou školu a organizovat kurzy VT. Své zkušenosti a kvalifikaci může uplatnit při zabezpečování náročných vodáckých akcích a publikační činnosti.
- kvalifikace se uděluje cvičitelům II. tř. jmenováním odbornou komisí sekce VT KČT na základě žádosti a pohovoru.

1.7.5.2. Lektor vodní turistiky

- Jeho evidenci vede sekce VT KČT.

1.7.5.3. Další odbornosti

1.7.5.3.1. Vodní záchranář

- Vodní záchranář je pracovník, který ovládá teoreticky i prakticky metody záchrany na klidné i divoké vodě. Zabezpečuje záchranu při závodech a při sportovní a turistické činnosti na vodě.
- Kvalifikace se uděluje osobám starším 18 let na základě úspěšně vykonané zkoušky.
- Školení zabezpečuje sekce VT KČT nebo akreditovaná vodácká škola.
- Rozsah školení je dán osnovami.
- Evidenci vodních záchranářů vede sekce VT KČT,

1.7.5.3.2. Rozhodčí VTJZ

- text bude doplněn dodatečně

1.7.5.4. Rozsah zkoušek a doporučené osnovy

1.7.5.4.1. Cvičitel VT III. tř.

a) Podmínky pro organizaci školení a zkoušek

Pořadatel: akreditovaná vodácká škola, sekce VT KČT, oblast KČT.

Počet hodin školení: teorie 16 hod., praxe 32 hod.

Forma školení může být internátní nebo je možné využít i jinou formu školení.

Zkoušky: nejméně 2 cvičitelé VT II. nebo III. tř. jako členové komise.

Sestavení komise navrhuje sekce VT nebo oblasti KČT.

b) Učební osnovy:

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Zdravotní příprava – první pomoc, dýchání z plic do plic, masáž srdce	1	2
2.	Úkoly vodní turistiky – dějiny VT, ochrana přírody, ekologie, soutěže ve VT, právní postavení cvičitele	2	
3.	Technika jízdy – C1, K1, C2, pramice, rafty	3	15
4.	Taktika jízdy – zásady pohybu na vodě, překonávání překážek na vodě	3	10
5.	Nebezpečí a záchrana – zdroje a příčiny nebezpečí, předcházení nebezpečí, nebezpečí při vedení mládeže, záchranné prostředky, záchrana tonoucího, záchrana lodí, praktický nácvik záchrany	2	3
6.	Vybavení pro VT – druhy lodí, vybavení vodáka, vleky na lodě	2	
7.	Příprava a vedení túry – úloha cvičitele, příprava krátkodobé túry, časové kalkulace, vedení družstva na vodě	1	
8.	Táboření a topografie – kilometráže, mapy, situační náčrtky, stupnice obtížnosti vodních toků, vodočty, nouzové přenocování	1	2
9.	Péče o loď – údržba lodí, ochrana zdraví při opravách	1	
	Celkem	16	32

1.7.5.4.2. Cvičitel VT II. tř.

a) Podmínky pro organizaci školení a zkoušek:

Pořadatel: akreditovaná vodácká škola nebo sekce VT KČT.

Počet hodin školení: teorie 44 hod., praxe 47 hod.

Zkoušky: nejméně 2 cvičitelé VT II. tř. jako členové komise. Členové komise jsou navrhováni sekci VT KČT.

b) Učební osnovy pro školení

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Zdravotní příprava – první pomoc, resuscitace, podchlazení, šok, regenerační masáž	2	3
2.	Úkoly vodní turistiky – turistika ve světě, zdravotní význam turistiky	1	
3.	Výkonnostní turistika – soutěže, pravidla, plavební řády, stavba tratí, praxe, právní postavení cvičitele, expedice, rafting	2	3
4.	Tělesná příprava – kondiční příprava, příprava v tělocvičně, posilování	1	
5.	Teorie jízdy – teorie stability, vlastnosti lodí, složky práce při pohánění lodě, jízda na klidné vodě, jízda na proudící a divoké vodě	3	5

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
6.	Metodika jízdy – metodické postupy při nácviku, specifika výcviku mládeže, metodická praxe	5	5
7.	Technika jízdy - technika jízdy na druhé lodi, jízda v brankách	3	20
8.	Ekologie, ochrana přírody - národní parky, CHKO, statuty řek, meteorologie, hydromorfologie	1	
9.	Topografie - podklady pro tvorbu kilometrůž, zpracování podkladů, prvosjezdy	1	2
10.	Stavba lodí – materiály, ochrana zdraví	1	2
11.	Záchrana - metodika záchrany, záchranná praxe, organizace záchrany, působení sil, předpoklady záchranné akce, příprava záchranné akce, základní zásady záchranné akce	2	3
12.	Pedagogika - základní pojmy, podklady pro studium	4	
13.	Příprava a vedení túry - dlouhodobé zájezdy, organizace kolektivu na vodě, komerční zájezdy, cestovní kanceláře, soukromé podnikání	2	4
14.	Psychologie sportovce	4	
15.	Fyziologie tělesných cvičení	4	
16.	Základy sportovní přípravy	4	
17.	Sportovní příprava mládeže	4	
	Celkem	44	47

1.7.5.4.3. Cvičitel VT I. tř.:

a) Podmínky jmenování

Žadatel vypracuje podle níže uvedených kritérií písemný rozbor, ve kterém uvede potřebné údaje ke každé oblasti činnosti. Tento rozbor zašle sekci VT KČT nebo na akreditovanou vodáckou školu, která jmenuje odbornou komisi. Tato posoudí předložený rozbor a po provedeném pohovoru rozhodne o udělení kvalifikace.

Kritéria jmenování:

1. Pedagogická činnost
 - přednášky na školeních cvičitelských kádrů pro VT
 - přednášky na veřejných výcvikových školách VT
 - veřejná přednášková činnost v oblasti VT
2. Vůdcovská činnost
 - vedení tuzemských vodáckých zájezdů
 - vedení zahraničních vodáckých zájezdů
 - účast na vodáckých expedicích
3. Organizační činnost
 - organizace veřejných vodáckých akcí (VTJZ, srazy a pod.)
4. Publicistická činnost
 - autorství nebo členství v autorském kolektivu odborné vodácké literatury (učební texty, kilometráže, prvosjezdy a pod.)
 - publikace v odborném tisku

1.7.5.5. Závěrečná ustanovení:

- a) O výjimkách ze školení např. o přímém připuštění ke zkouškám rozhoduje sekce orgánu (oblast, ústředí), na jehož úrovni se školení provádí.
- b) U všech kvalifikačních stupňů má získaná kvalifikace trvalou platnost a ukončuje ji pouze získání vyššího kvalifikačního stupně.

1.7.6. Prováděcí pokyny speleoturistiky (ST)

1.7.6.1. Cvičitel ST

- a) Podmínkou přihlášky je kvalifikace vedoucího turistiky a doporučení odboru KČT.
- b) Školení pořádá ústředí KČT na návrh sekce ST internátním způsobem v délce cca 9 dní.
- c) Na školení přednášejí a zkoušejí lektoři ST za případné pomoci specialistů.
- d) Výkon funkce cvičitele ST je podmíněn účastí na seminářích (jednou za 2 - 3 roky).
- e) Evidenci vede ústředí KČT a metodik sekce speleoturistiky.

1.7.6.2. Lektor ST

- a) Lektorský sbor jmenuje sekce ST.
- b) Evidenci vede metodik sekce speleoturistiky.

1.7.6.3. Další odbornosti

- a) Sekce speleoturistiky zavede další odbornosti, např. "záchranař speleoturistiky", "vedoucí zahraničních akcí ST", případně další.
- b) Sekce ST bude i nadále požadovat splnění "minima speleoturistiky" u členů skupin ST a rovněž jako vstupní požadavek pro účast na školení cvičitele speleoturistiky.

1.7.6.4. Rozsah zkoušek a doporučené osnovy:

Požadavky na uchazeče na jednotlivá školení vypracuje sekce ST v rámci plánů a osnov školení.

1.7.7. Prováděcí pokyny mototuristiky (ČMCC) (MT)

1.7.7.1. Cvičitel - instruktor MT

- a) Podmínkou přihlášky na školení je řidičský průkaz jakékoliv kategorie kromě kategorie T, mototuristická praxe v oddílech MT – ČMCC a kvalifikace vedoucí turistiky.
- b) Školení bude pořádáno v zásadě internátní formou v délce 9 dní, v odůvodněných případech, schválených vedením ČMCC, samostudiem, konzultací v délce 8 hodin (1 víkend) a zkouškami v délce 8 hodin.
- c) Kvalifikace se uděluje na základě úspěšně vykonané zkoušky.
- d) Evidenci cvičitelů-instruktorů MT vede sekce MT a příslušná oblastní databáze.
- e) Náplň a rozsah působnosti cvičitele-instruktora mototuristiky.
 - Přípravuje a vede přesun moto na libovolně dlouhých trasách. Vede větší skupiny po veřejných komunikacích i po vedlejších vozovkách a cestách v terénu. Vede přesun skupiny ve větších městech, v ČR i zahraničí. Součástí přesunu moto je rovněž poznávací činnost, připravená na vyšší úrovni. Přípravuje itinerář cesty.
 - Přípravuje a vede akce dlouhodobé, spojené s tábořením, kempinkem, karavaninkem v ČR a v zahraničí. Ve funkci vedoucího zahraničních **akcí** (dodatečná kvalifikace), připravuje motoexpedice do zahraničí.
 - Přípravuje a vede orientační soutěže a jízdy zručnosti.
 - Předává odborně technické znalosti.
 - Přípravuje a vede aktivní část mototuristické akce – pěší, cyklo, lyže, voda, VHT v rozsahu vedoucího turistiky.

Zkrácený souhrn: cvičitel - instruktor mototuristiky připravuje a vede vlastní moto přesun i v náročnějších podmínkách. Aktivní část přesunu vede i v obtížných podmínkách a vyšší výkonnosti. Vede větší skupiny v ČR i v zahraničí po turistických cestách i veřejných komunikacích. Organizuje a vede moto soutěže. Vede motoexpedice do zahraničí.

1.7.7.2. Lektor MT

Lektorský sbor MT jmenuje ústředí ČMCC na dobu 5 let, která vede i jeho evidenci. Informaci o lektorech předává metodikovi ústředí KČT a příslušnou oblast KČT.

1.7.7.3. Další odbornosti

Další odbornosti v MT (např. rozhodčí MCS, vedoucí zahraničních akcí apod.) školí výbor ČMCC podle potřeby ve specializovaných seminářích se závěrečnými zkouškami.

1.7.7.4. Rozsah zkoušek a doporučené osnovy

1.7.7.4.1. Cvičitel – instruktor MT

Teorie: 20 hod.

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Kombinace mototuristiky s PT, VHT, CT, LT a VT	2	
2.	Specifika poznávací činnosti v mototuristice	1	
3.	Mototuristika a životní prostředí	1	
4.	Automapa, plány měst a ostatní orientace v mototuristice	2	
5.	Bezpečná a ekonomická jízda motorovým vozidlem	3	
6.	Možnosti jízdy s porouchaným vozidlem - tažení	1	
7.	Nebezpečí při jízdě motorovým vozidlem	1	
8.	Údržba motorového vozidla	2	
9.	Vybavení pro jízdu, táboření, doplňkový přesun a jeho údržba	2	
10.	Mototuristické soutěže - řešení itinerářů	2	
11.	Zahraniční MT cesty - doklady, odchytky dopravních předpisů	1	
12.	Příprava a vedení mototuristické cesty	2	
	Celkem	20	

Praxe: 52 hod. (32 hod.)

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Vedení mototuristické cesty		8 (4)
2.	Mototuristické táboření		10 (4)
3.	Orientační soutěžní jízda		10 (4)
4.	Jízda zručnosti		6 (2)
5.	Roztlačení a tažení vozidla		2 (2)
	Zkoušky teorie		8 (8)
	Zkoušky praxe		8 (8)
	Celkem		52 (32)

Soubor otázek teoretické části zkoušek Cvičitelů – instruktorů MT

- Mototuristika a pěší turistika
- Mototuristika a vysokohorská turistika
- Mototuristika a cykloturistika
- Mototuristika a lyžařská turistika
- Mototuristika a vodní turistika
- Jaký je rozsah a obsah poznávací činnosti v mototuristice
- Tématické poznávání v mototuristice
- Eliminace nepříznivých vlivů mototuristiky na přírodu
- Práce s automapou a turistickou mapou
- Úloha navigátora při orientaci v mototuristice
- Bezpečná a ekonomická technika jízdy motorovým vozidlem
- Kdy je možno dojet za poruchy vozidla
- Jak bezpečně táhnout kamaráda na laně
- Objektivní i subjektivní rizika jízdy motorovým vozidlem
- Základní údržba motorového vozidla, kontroly, čištění, mazání
- Jak se obléci pro jízdu v různých klimatických podmínkách
- Oblečení a vybavení pro táboření, přípravu jídla a spánek
- Vybavení pro doplňkový přesun (PT, VHT, CT, LT, VT) a jeho údržba

- Význam mototuristických soutěží
- Itineráře MT soutěží a jejich řešení - úloha navigátora
- Doklady pro zahraniční cesty - povinné a doporučené
- Odchytky dopravních předpisů v jednotlivých zemích
- Důstojné chování mototuristy v zahraničí
- Organizační, orientační a finanční příprava MT cesty - itinerář
- Úloha vedoucího mototuristického kolektivu na cestě

Praktické znalosti a dovednosti při zkouškách Cvičitelů – instruktorů ČMCC

- Praktické vedení delší mototuristické cesty po organizační, orientační a poznávací stránce
- Organizační zajištění mototuristického táboření
- Zajištění večerní besedy a výměny zkušeností
- Jednotlivé prvky a itineráře mototuristických orientačních soutěží
- Řešení psaného itineráře
- Řešení slepé mapy
- Řešení šipkového itineráře a azimutového šipkového itineráře
- Řešení průjezdních bodů podle azimutů a vzdáleností
- Řešení průjezdních bodů podle průsečíků azimutů, vzdáleností atd.
- Překreslení průjezdních bodů z matriční mapy
- Projetí jednoduché jízdy zručnosti se základními prvky
- Jízda zručnosti naslepo
- Způsoby roztlačení vozidla
- Jízda s vlečeným vozidlem
- Jízda jako řidič vlečeného vozidla

1.7.7.5. Závěrečná ustanovení:

- Kromě odboru KČT sledují činnost sekce MT a příslušná oblast. Mimořádné odebrání kvalifikace ze závažných důvodů nebo na vlastní žádost metodického pracovníka (ne však pouze z důvodu věku) provádí sekce MT.
- Sekce MT organizuje tématické semináře pro prohloubení kvalifikace vedoucích, cvičitelů a lektorů MT.
- Pořadatelem školení „cvičitelů-instruktorů MT“ mohou být oblasti, školící střediska na základě dohody se sekci MT.
- Podmínkou k přijetí ke zkoušce na „cvičitel – instruktor MT“ je mototuristická praxe v oddílech MT a v odborech MT, kvalifikace vedoucí turistiky a řidičský průkaz.
- Zkušební komise – předsedou je „lektor MT“ a ostatní členové jsou „cvičitelé- instruktoři MT“ a jiných přesunů.

1.7.8. Prováděcí pokyny turistiky mládeže (TM)

1.7.8.1. Vedoucí turistického oddílu mládeže

- Školení pořádá oblastní rada mládeže KČT nebo krajská rada Asociace TOM ČR a vede je Cvičitel nebo Lektor turistiky mládeže.
- Školení je doporučeno vést jako víkendové, s následujícím programem:
Pá – body 1, 10 (3 hodiny)
So – body 2, 4, 5, 6, 8 a 9 (6 hodin) a pak by následovalo putování frekventantů po okolí s plněním (testováním) praktických znalostí bodů 4, 5, 8 a 9 (bod 13) na předem určených stanovištích (mohou být od sebe vzdálena několik km).
Ne – body 3, 7, 11, 12 a 14 (5 hodin).
- Znalosti jsou prokázány, pokud frekventant odpověděl správně na 60 % otázek v testu.
- Kvalifikaci Vedoucí turistického oddílu mládeže získá frekventant, pokud uspěje v 80% zkoušených témat, a prokáže znalosti v tématu 5 a 6.

Osnovy školení vedoucího turistického oddílu mládeže

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Úlohy organizací KČT (TOM), A-TOM, program. Náplň v činnosti TOM	1	
2.	Pedagogika, psychologie, sociologie	1	
3.	Ekologie a ochrana přírody, lesní zákon	1	

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
4.	Turistický závod	1	
5.	Zdravověda, první pomoc		1
6.	Nebezpečí v turistice, prevence úrazů	1	
7.	Výzbroj a výstroj pro turistiku mládeže, novinky	1	
8.	Mapy, orientace, topografie	1	
9.	Příprava a vedení túry, značení, průvodci	1	
10.	Propagace a dokumentace v TOM, beseda s předáním zkušeností mezi účastníky		2
11.	TOM – právní předpisy, zodpovědnost organizátora	1	
12.	Vyúčtování akce	1	
13.	Putování s prokázáním prakt. znalostí bodů 4, 5, 8, 9		7
14.	Písemné testy	1	
	Celkem	11	10

1.7.8.2. Cvičitel TM

- Školení pořádá Rada vzdělávání Asociace TOM, vede je Lektor turistiky mládeže.
- Školení je doporučeno vést jako dvouvíkendové, s následujícím programem:
 - víkend – témata 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11 a 15 (25 hodin). Vyvrcholením víkendu je praktický nácvik u tématu č.7
 - víkend – témata 5, 6, 12, 13, 14, 16 a 17 (25 hodin). Vyvrcholením víkendu je praktický nácvik k tématům 6 a 14, které je možno spojit do jednoho bloku.

U obou bloků je v počtu hodin započítáno po dvou hodinách z tématu 18.
- Znalosti jsou prokázány, pokud frekventant odpověděl správně na 60 % otázek v testu. Testy a pohovory se konají na závěr každého víkendu.
- Kvalifikaci Cvičitel turistiky mládeže získá frekventant, pokud uspěje v 80% zkoušených témat, a prokáže znalosti v tématu 1, 9 a 11.

Osnovy školení cvičitel turistiky mládeže

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Programová náplň činnosti TOM, Stanovy KČT, ATOM, Statut TOM	1	
2.	Pedagogické a psychologické působení na děti a mládež	1	2
3.	Zásady vedení dlouhodobých a etapových her	1	3
4.	Další formy v turistice mládeže – VO, TZ, odznaky, výsadky, pohádkový les	1	
5.	Příprava zahraničních akcí	2	2
6.	Náročná akce pro st. žactvo a dorost (různé druhy turistiky)	1	3
7.	Základy VHT	1	3
8.	Historie pobytu v přírodě, organizace u nás i v zahraničí	2	
9.	Nebezpečí v turistice jednotlivých druhů turistiky	2	
10.	Příprava a vedení túry s náčrtem a profilem trasy	1	1
11.	Právní předpisy v TOM, ochrana vedoucích i účastníků, pojištění	2	
12.	Ekologicky ohrožené oblasti u nás i ve světě, červené knihy, Ochrana přírody u nás i v zahraničí, zákony	2	
13.	Výzbroj a výstroj, mezinárodní firmy, výstavy, novinky	2	
14.	Táboření, bivakování, vaření a pobyt v přírodě	2	4
15.	KPČ, čtení map, značky, objednávání map a průvodců	2	
16.	Vzdělávání dospělých – metody a formy	1	2
17.	Hospodaření velkých a zahraničních akcí	2	
18.	Zkouška – test, pohovory	2	2
	Celkem	28	22

1.7.8.3. Hlavní vedoucí tábora

- Školení organizuje Rada vzdělávání Asociace TOM, které má na toto školení akreditaci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.
- Školení se mohou zúčastnit frekventanti, kteří mají nejméně tříletou praxi ve funkci vedoucí oddílu nebo asistent vedoucího oddílu na letním táboře. U frekventantů se předpokládá znalost poskytování první pomoci a laického ošetření život ohrožujících stavů.
- Školení je buď víkendové (v délce jednoho víkendu) nebo odpolední v délce tří bloků po 6 hodinách.
- Jako studijní materiál je vydána „Rukověť vedoucího tábora Asociace TOM“, kterou distribuuje Asociace TOM.

Osnova Školení hlavních vedoucích tábora

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Organizace a příprava tábora	1	
2.	Beseda, zkušenosti účastníků		1
3.	Administrativa tábora	1	
4.	Nebezpečí na táboře	2	
5.	Hospodaření tábora	1	
6.	Program tábora	1	
7.	Hry na táboře (etapové i obyčejné)	1	2
8.	Pedagogika a psychologie	1	
9.	Táborové vybavení, stavby	1	
10.	Právní předpisy	2	
11.	Táborová hygiena (vyhláška podrobně)	2	
12.	Táborové problémy	1	
13.	Test	1	
	CELKEM	15	3

1.7.8.4. Kurz první pomoci pro zdravotníky zotavovacích akcí

- Kurzy první pomoci pro zdravotníky zotavovacích akcí pořádají složky Českého červeného kříže a jiné instituce, které mají tento kurz akreditován. Kurz má platnost 5 let a po jejich uplynutí je nutné si jej obnovit.
- Obsah kurzu je dán zákonem č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví ve znění pozdějších předpisů a na něj navazující vyhláškou Ministerstva zdravotnictví č. 106/2001 Sb. o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti ve znění pozdějších předpisů, kde je stanoven podrobný obsah kurzu.
- Pořadatel zotavovací akce pro děti (což je akce pro více než 30 dětí do 15 let na dobu delší než 5 dnů) je povinen zajistit na akci nepřetržitou účast zdravotníka, kterým může být absolvent tohoto kurzu, student lékařství po dokončení 3. ročníku, zdravotní sestra v oborech všeobecná sestra, dětská sestra nebo porodní asistentka nebo lékař.

Obsah kurzu

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Základy stavby a funkce lidského těla	5	
2.	První pomoc - teoretická část	6	
3.	První pomoc - praktická část		15
4.	Péče o nemocné	2	2
5.	Základy zdravotnické dokumentace	1	
6.	Práva a povinnosti zdravotníků zotavovacích akcí	1	
7.	Hygiena a epidemiologie	4	
8.	Základy záchrany tonoucích	1	2
	Celkem	20	19

1.7.8.5. Školení rozhodčích turistických závodů

Školení organizuje Rada závodů z pověření Asociace turistických oddílů mládeže a Klubu českých turistů. Školení se mohou zúčastnit frekventanti, kteří mají o činnost rozhodčích Turistických závodů zájem. Školení je celodenní.

Jako studijní materiál je vydán materiál „Školení rozhodčích – Turistický závod“.

Na základě výsledků testu a pohovoru je frekventantovi udělena následující kvalifikace:

H - Hlavní rozhodčí - opravňuje k vykonávání funkce hlavního rozhodčího závodu

V - Vedoucí stanoviště - opravňuje k vykonávání funkce vedoucího jednotlivých kontrol (stanoviště) a je podřízen hlavnímu rozhodčímu.

R - Rozhodčí - opravňuje k vykonávání funkce rozhodčího na kontrole (stanovišti) a je podřízen vedoucímu stanoviště.

Osnova školení

Poř.	Téma	Teorie	Praxe
1.	Turistický závod – obecné pojmy	0,5	
2.	Beseda, zkušenosti účastníků		1
3.	Systém Turistických závodů, postupový klíč	1	
4.	Činnosti jednotlivých funkcionářů závodu	1	
5.	Administrativa	0,5	
6.	Turistické závody – kontrolní stanoviště, stavba trati	4	2
7.	Propagace závodů	0,5	
8.	Vyhodnocení závodů – výsledkové listiny, hlášení	0,5	
9.	Test a pohovor	1	
	CELKEM	9	3

1.7.8.6. Závěrečná ustanovení

- Na závěr školení vydá pořadatel všem frekventantům doklad, ve kterém budou jmenovitě uvedena témata, ve kterých účastník prokázal znalosti (testem nebo prakticky) a témata, se kterými byl seznámen (bez zkoušení).
- Kontrolu činnosti vedoucího TOM bude provádět odbor KČT, oblast KČT a krajská rada Asociace TOM, kontrolu činnosti cvičitele TM Rada vzdělávání Asociace TOM.

1.7.9. Prováděcí pokyny turistiky zdravotně postižených (ZdP)

1.7.9.1. Cvičitel turistiky ZdP.

Cvičitel je pedagogickým pracovníkem zaměřeným na turistiku se zdravotně postiženými. Organizuje, připravuje a vede zejména náročnější či výkonnostní akce turistiky ZdP. Získává další zájemce o turistiku ZdP z řad postižených. Je-li tím pověřen sekci turistiky ZdP, školí a zkouší vedoucí ZdP.

Cvičitel turistiky ZdP získá kvalifikaci na základě zkoušky před zkušební komisí vedenou lektorem turistiky ZdP, případně příslušného druhu turistiky.

Školení pořádá sekce turistiky ZdP ve spolupráci s lektory příslušného druhu turistiky.

Evidenci cvičitelů turistiky ZdP vede sekce turistiky ZdP a informuje oblasti i odbory turistiky ZdP.

1.7.9.2. Lektor turistiky ZdP.

Lektor turistiky ZdP je jmenován sekci turistiky ZdP na 5 let.

Lektor turistiky ZdP musí mít aspoň tříletou praxi ve funkci cvičitele turistiky ZdP nebo absolvent tělovýchovné školy s praxí 1 rok.

Evidenci vede sekce turistiky ZdP.

1.7.10. Prováděcí pokyny turistiky na koni

Prováděcí pokyny turistiky na koni budou do Kvalifikace metodických pracovníků a značkařů v Klubu českých turistů doplněny, jakmile je příslušná sekce vypracuje, schválí a do této Kvalifikace zahrne.

1.8. Přechodná a závěrečná ustanovení

- 1.8.1. Tyto zásady vstupují v platnost dnem 1. 1. 2012
- 1.8.2. Vedoucí turistiky jednotlivých druhů turistiky, kteří svojí odbornost získali do 31. 12. 2011 stávají se dnem 1. 1. 2012 nositeli odbornosti dle bodu 1.2.
- 1.8.3. Vedoucí VHT, kteří svojí odbornost získali po 1. 1. 2012, stávají se současně nositeli odbornosti dle bodu 1.2.

2. Kvalifikace značkařů

Součástí kvalifikačního systému značkařů je školení i další vzdělávání značkařů, které má podstatný vliv jak na trvalé udržování a zvyšování úrovně jejich znalostí, tak i na jejich stabilizaci. Udržování aktivity značkařů a doplňování jejich znalostí ve své podstatě snižuje potřebu školit pracovníky nové a vede tak nejen k úspoře nákladů, ale hlavně k využívání dlouholetých cenných zkušeností jednotlivců v učeně metodické, technické i organizační značkařské činnosti.

Kvalifikační systém značkařů obsahuje veškeré podmínky pro získání a udržení kvalifikace a určuje způsoby školení a dalšího vzdělávání.

2.1. Kvalifikační stupně značkařů

Obsahová náplň prvních dvou kvalifikačních stupňů je založena především na praktické činnosti v terénu. Další stupeň spojuje vlastní technickou značkařskou práci s činností učeně metodickou a organizační, protože s ohledem na relativně omezený počet značkařů není možné vychovávat úzce zaměřené specialisty. Tento kvalifikační stupeň je vázán i na organizační strukturu řízení značení.

2.1.1. Zaškolený značkař

Zaškolený značkař je pomocníkem vedoucího značkaře při provádění značkařské činnosti v terénu, a to při:

- značkování nových tras a obnově značení tras stávajících,
- instalaci směrovek a jiných prvků informačního systému,
- osazování a údržbě informačních objektů.

Podmínkou pro dosažení kvalifikace zaškoleného značkaře je

- věk nejméně 15 roků,
- účast na vyznačování nejméně 10 km značených tras pod vedením vedoucího značkaře nebo instruktora značení (maximálně 5 km může být nahrazeno i jinou značkařskou činností, přepočítanou na značkování podle 2.1.4.).

Kvalifikaci zaškoleného značkaře získá člen KČT záznamem krajské komise turistického značení do svého členského průkazu KČT a nečlen KČT vystavením průkazu značkaře. Průkaz značkaře členům i nečlenům KČT vystavuje na vyžádání značkařského obvodu příslušná krajská komise turistického značení.

Kvalifikace má trvalou platnost; soustavně pracující zaškolení značkaři však mohou být zváni i na společná doškolení vedoucích značkařů a instruktorů značení (viz další články). Evidenci zaškolených značkařů vedou krajské komise turistického značení.

2.1.2. Vedoucí značkař

Vedoucí značkař přímo řídí a provádí základní značkařské práce v terénu, a to:

- značkování nových tras a obnovu značení tras stávajících,
- instalaci směrovek a jiných prvků informačního systému,
- osazování a údržbu informačních objektů.

Podmínkou pro dosažení kvalifikace vedoucího značkaře je:

- věk nejméně 18 roků,
- aktivní činnost jako zaškolený značkař po dobu nejméně jednoho roku,
- absolvování školení pro vedoucí značkaře,
- úspěšné složení zkoušek.

Školení provádí sekce turistického značení a jeho uspořádáním zpravidla pověřuje jednotlivé krajské komise turistického značení. Školení se uskutečňuje v rozsahu dvou víkendů.

Kvalifikaci vedoucího značkaře získá příslušný pracovník úspěšným složením zkoušek a záznamem pořadatele školení do svého členského průkazu KČT; nečlenu KČT vystaví pořadatel školení zvláštní potvrzení o získání této kvalifikace (obr. 1). Evidenci vedoucích značkařů vedou krajské komise turistického značení, které provádějí i případné dodatečné záznamy do členských průkazů (např. při vydání nového průkazu).

Kvalifikace se obnovuje v pětiletých cyklech na základě účasti na společném doškolení vedoucích značkařů a instruktorů značení nezávisle na funkcích. Absolvování doškolení zaznamenaná pořadající složka do evidenčního listu značkaře. Tento záznam má charakter prodloužení platnosti kvalifikace.

Obr. 1. Doklad o získané kvalifikaci pro nečlena KČT

Rada značení ústředního výboru Klubu českých turistů	
Potvrzení o získané kvalifikaci	
Značkař - značkařka: _____	titul, jméno, příjmení _____
Bydliště: _____	PSC _____ Datum narození: _____
	Průkaz značkaře č.: _____
se zúčastnil(a) ve dnech: _____	v _____
školení, pořádaném z pověření ústředí krajskou komisí turistického značení _____	
a získal(a) kvalifikaci _____	
V _____	dne _____
	razítko KKZ a podpis vedoucího akce _____
Tiskopis č. 31 (2007)	

162 mm

85 mm

2.1.3. Instruktor značení

Instruktor značení zabezpečuje metodickou a organizační práci především na úrovni krajské komise turistického značení (dále KKZ) a značkařského obvodu (dále ZOT). Zpravidla po absolvování semináře pro pracovníky ZOT a KKZ zajišťuje instruktor značení příslušnou základní či specializovanou činnost i na úrovni kraje nebo ústředí.

Podmínkou pro dosažení kvalifikace instruktora značení je:

- členství v KČT,
- věk nejméně 20 roků,
- aktivní činnost jako vedoucí značkař po dobu nejméně 2 roků,
- absolvování školení pro instruktory značení,
- úspěšné složení zkoušek.

Školení se zaměřením především na metodickou a organizační práci na úrovni ZOT a KKZ pořádá sekce turistického značení v rozsahu jednoho víkendu, rozšířeného o jeden pracovní den.

Kvalifikaci instruktora značení získá příslušný pracovník úspěšným složením zkoušek a záznamem pořadatele školení do svého členského průkazu KČT. Evidenci instruktorů značení vedou krajské komise turistického značení, které provádějí i případné dodatečné záznamy do členských průkazů (např. při vydání nového průkazu).

Kvalifikace se obnovuje v pětiletých cyklech na základě účasti na společném doškolení vedoucích značkařů a instruktorů značení nezávisle na funkcích. Absolvování doškolení zaznamená pořádací složka do evidenčního listu značkaře. Tento záznam má charakter prodloužení kvalifikace.

Pro provádění specializovaných činností na všech úrovních značkařských složek si instruktor značení rozšiřuje své znalosti absolvováním seminářů, a to podle konkrétní funkce, kterou zastává.

Tyto semináře pořádá sekce turistického značení.

2.1.4. Ústřední instruktor značení

Ústřední instruktor značení nepředstavuje kvalifikační stupeň, ale metodicko-organizační funkci, jíž mohou být pověřeni vybraní instruktoři značení.

Ústřední instruktor značení patří mezi nejvyspělejší a nejzkušenější značkařské pracovníky podílející se na řízení značkařské práce v celostátním měřítku, a to v celém rozsahu značkařské činnosti, především však v oblasti organizační a metodické.

Vede z pověření rady značení činnost instruktorů značení na svěřeném úseku, stará se o zvyšování jejich odborné úrovně a usměrňuje je v jejich práci.

Podmínkou pro jmenování do funkce ústředního instruktora značení je soustavná a aktivní činnost jako instruktor značení v sekcích rady značení a komisích těchto sekcí po dobu alespoň 5 let. Jmenování provádí rada značení a zapíše do členského průkazu KČT.

2.2. Ukončení platnosti kvalifikace

Trvalou platnost má pouze kvalifikace zaškolený značkař.

Kvalifikaci ztrácejí a z evidence se vyřazují značkaři,

- kteří si se zpožděním delším než jeden kalendářní rok platnost kvalifikace neobnoví,
- kteří na vlastní žádost zanechají aktivní činnosti,
- kterým zanikne členství v KČT vystoupením či vyloučením (vztahuje se na instruktory značení),
- kterým je odejmuta kvalifikace pro hrubé porušení základních povinností.

2.3. Školení a další vzdělávání značkařů

2.3.1. Školení značkařů

Účelem školení je získat a dále zvyšovat značkařskou kvalifikaci. S ohledem na relativně malý počet značkařů je jejich školení soustředěno u vyšších značkařských složek, jak je uvedeno u jednotlivých kvalifikačních stupňů. Přihlášky na školení (obr. 2) podávají účastníci nejpozději 8 týdnů před zahájením akce prostřednictvím značkařského obvodu své krajské komisi turistického značení. Přihlášky potvrzují příslušné odbory KČT a svá doporučení uvádějí značkařské obvody i krajské komise turistického značení. Je-li uplatňováno určitou značkařskou složkou více přihlášek, sestaví je do pořadí podle naléhavosti, s jakou je příslušná kvalifikace zapotřebí.

Na začátku školení vedoucích značkařů se prověřují základní znalosti zaškolených značkařů krátkou písemnou zkouškou; podle jejího výsledku se případně upraví náplň přednášek.

Na závěr školení se znalosti účastníků ověřují písemnými testy, nebo se konají zkoušky před komisí, kterou tvoří zpravidla vedoucí školení a lektoři, kteří na školení přednášeli. Všichni členové komise mají (kromě zvláštních případů) vyšší kvalifikaci, než kterou účastníci školení získají úspěšným složením zkoušek.

Ve výjimečných případech, odůvodněných vědomostmi a praxí žadatele, je možno připustit ke zkouškám i značkaře bez absolvování příslušného školení. Uchazeč však musí být k této zkoušce písemně přihlášen s doporučením krajské komise turistického značení pro kvalifikaci vedoucího značkaře i instruktora značení.

V ostatních případech není možno kvalifikaci tímto způsobem získat.

Zkouší se látka určená pro příslušný druh školení jeho rámcovým programem v rozsahu daném obsahem „Učebních textů pro značkaře“. Zkoušky mají ověřit teoretické i praktické znalosti zkoušeného. Pořadatel školení předává seznam lektorů a účastníků školení s adresami a příslušností ke krajům spolu se sumárními výsledky zkoušek (počty chybných odpovědí na jednotlivé otázky) metodické komisí.

V případě, že posluchač neprospěl a nesložil zkoušky nejvíce ze dvou předmětů, může opakovat v opravném termínu zkoušku před komisí, kterou jmenuje pořadatel školení. Zkoušky se opakují v plném rozsahu teoretické části ze všech předmětů. V případě, že posluchač nesloží úspěšně zkoušky ani v tomto opravném termínu nebo neprospěl z více než dvou předmětů, nemůže bez absolvování nového školení získat příslušnou kvalifikaci. Nesložil-li úspěšně první zkoušky značkař, který byl ke zkouškám připuštěn bez absolvování školení, může být k dalším zkouškám připuštěn teprve po absolvování řádného školení.

Obr. 2. Přihláška na školení značkařů

Rada značení ústředního výboru Klubu českých turistů		Chci získat kvalifikaci *)	
Přihláška na školení - seminář		VEDOUcí ZNAČKAŘ *)	INSTRUKTOR ZNAČENÍ *)
Příjmení:		Chci absolvovat seminář (uveď jeho název): *	
Jméno:	Titul:	Místo a termín konání školení - semináře:	
Datum narození:		Datum:	
Číslo občanského průkazu:		Podpis značkaře:	
Adresa:	PSČ:	Vyjádření odboru KČT:	
Telefon - byt, mobil:	Telefon - zam.:	Souhlas ZOT:	
E-mail:	Název a sídlo odboru KČT:	Souhlas krajské komise turistického značení:	
Kvalifikace zaškoleného značkaře *) vedoucího značkaře *) instruktora značení *) získána v roce			
Poznámky značkařské složky			

Tiskopis č. 33 (2007)

*) Nehodící se škrtni

2.3.2. Další vzdělávání značkařů

Doškolení je základní formou dalšího vzdělávání vedoucích značkařů a instruktorů značení. Jeho účelem je prohloubení a doplnění značkařských znalostí o nové poznatky vyplývající z vývoje koncepce, metodiky, techniky i organizace značení. Doškolení se pořádá zpravidla v rozsahu jednoho víkendu.

Semináře pro značkařské funkcionáře se rozumí akce pořádané odděleně na různých stupních pro pracovníky s různou specializací podle funkcí, které zastávají, nebo na které se připravují. Na těchto seminářích získávají účastníci další znalosti v oblasti kvalifikace instruktorů značení.

Uskutečňují se semináře

- pro předsedy značkařských obvodů a pro zástupce těchto předsedů;

na úrovni krajských komisí turistického značení jsou to semináře

- pro předsedy a sekretáře,
- pro pracovníky s PC,
- pro mapaře,
- pro správce skladů.

Tyto semináře se pořádají podle svého druhu v pevných termínech nebo podle potřeb značkařských obvodů a krajských komisí v rozsahu jednoho víkendu pro instruktory značení ze všech krajů. Významnou částí seminářů je praktická činnost v terénu nebo s programem ETZT.

Tématickými semináři se rozumí prohlubování znalostí vedoucích značkařů i instruktorů značení v určité speciální činnosti (např. instalace informačních prvků a osazování informačních objektů). Tyto semináře bývají obvykle víkendové a účastníky bývají z ekonomických i časových důvodů přednostně zájemci z blízkých regionů.

Další vzdělávání zabezpečuje ta složka, která prováděla školení. Výjimku tvoří společné doškolení vedoucích značkařů a instruktorů značení, které zajišťují krajské komise značení. Tato doškolení mohou být rozhodnutím příslušné krajské komise značení realizována v kratších časových intervalech a s jinou dobou trvání ve srovnání s rámcovým programem. Doporučuje se pozvat na tuto akci jako lektora instruktora z jiného kraje či obvodu, který v nedávné době prováděl v okolní síti TZT kontrolu či revizi.

Dalším vzděláváním (to je doškolením, semináři) není možné značkařskou kvalifikaci zvyšovat.

2.4. Rámcové programy školení a dalšího vzdělávání

2.4.1. Školení

2.4.1.1. Vedoucí značkař

Délka školení: 2 víkendy

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
1.	*Bezpečnost práce a první pomoc	C	1	
2.	*Značkařský materiál, náradí	A	2	
3.	*Značkování turistických tras (PZT, LZT, CZT, JZT)	B	5	5
4.	*Vybavení značených tras (PZT, LZT, CZT, JZT) informačními prvky	C	3	3
5.	*Značkařská topografie	D	2	3
6.	Příkaz ke značkařské činnosti a hlášení o proved. práci	B	1	1
7.	Zařazení značení v KČT, organizace značení v KČT, právní ochrana	E, K	1	
8.	Stavba sítě značených tras, evidence, systém údržby, provádění změn průběhu značených tras, kvalifikace, odznak "Turista-značkař"	E, F, G, L	1	
	Zkoušky (předměty 3. - 6.)			2
	Celkem		16	14

2.4.1.2. Instruktor značení

Délka školení: 1 víkend + 1 den

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
1.	Značkařská kvalifikace, odznak "Turista-značkař"	L	1	-
2.	*Organizace značení	E	2	-

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
3.	*Evidence a meziúzemní koordinace	G,E	2	-
4.	Organizace údržby sítě značených tras	F	1	1
5.	Koncepce sítě a změny v síti značených tras	F	1	2
6.	Finanční a materiálové plánování a rozpočtování	E	1	-
7.	Právní ochrana značení	K	1	-
8.	Značkářská topografie	D	1	3
9.	Revize značených tras	J	1	-
10.	Zásady textové náplně směrovek a tabulek	H	1	-
	Seminární předmět			
11.	Značkování - materiál - směrovky	A,B,C	3	-
	Zkoušky (předměty 1., 4., 5., 6., 8., 11.)		-	2
	Celkem		15	8

2.4.2. Další vzdělávání – doškolování

2.4.2.1. Vedoucí značkař, instruktor značení

Společné doškolení nezávisle na funkcích v délce 1 víkend

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
1.	Značkářský materiál	A	1	-
2.	*Značkování turistických tras (PZT, LZT, CZT, JZT)	B	2	2
3.	Vybavení značených tras informačními prvky (PZT, LZT, CZT, JZT)	C	1	1
4.	Značkářská topografie	D	1	2
5.	Administrativní činnost vedoucího značkářské skupiny	B	1	1
6.	Diskuse na aktuální témata; rezerva		2	-
	Celkem		8	6

2.4.3. Další vzdělávání – tématické semináře

2.4.3.1. Technický seminář

Délka trvání 1 víkend

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
1.	Informační místo; plánek informačního místa. Umísťování směrovek na informačních místech. Nosné prvky - zásady pro umísťování směrovek - rozcestí značených tras. Montáž směrovek na nosné prvky; nářadí, montážní materiál. Směrovníky - betonové a kovové sloupy - stromy, dřevěné sloupy - stěny budov - další nosné prvky. Údržba instalovaných směrovek Konzervace - opravy - zarůstání závěsů - demontáž směrovek Turistické vývěsní mapy a turistické orientační mapy Umísťování - osazování rámu a stojanů - zemní práce - údržba map, stojanů a rámu	A,C	5	-
2.	Bezpečnost práce	C	1	-
3.	Instalace směrovek na různé nosné prvky - demontáž - opravy směrovek, příp. montáž mapy do rámu, osazení nosného prvku	C		6
4.	Výměna zkušeností – nářadí – materiály (rezerva)	-	2	-
	Celkem		8	6

2.4.4. Další vzdělávání – semináře pro značkářské funkcionáře

2.4.4.1. Předseda a zástupce předsedy značkářského obvodu

Délka trvání 1 víkend

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
1.	Značkářský materiál Značkování turistických tras s využitím výsledků revizí (PZT, LZT, CZT, JZT)	A,B,C	1	3
	Vybavení značených tras informačními prvky (PZT, LZT, CZT, JZT)			
2.	Značkářská topografie	D	1	1
3.	Evidence v rámci značkářského obvodu Údržba sítě Stavba sítě TZT; změny v síti TZT	G,E,F	3	-
4.	Náplň práce a úkoly značkářského obvodu		1	-
5.	*Finanční problematika značkářského obvodu		2	-
6.	Diskuse na aktuální témata; rezerva		2	-
	Celkem		10	4

2.4.4.2. Předseda a sekretář krajské komise značení

Délka trvání 1 víkend

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
1.	Značkářský materiál	A	1	3
2.	Značkování turistických tras s využitím výsledků revizí (PZT, LZT, CZT, JZT)	A,J		
3.	Vybavení značených tras informačními prvky (PZT, LZT, CZT, JZT)	C		
4.	Značkářská topografie; evidenční značkářské mapy	D	1	1
5.	*Evidence TZT, značkářů a jejich činnosti, OTZ	G,L	2	-
6.	Údržba sítě TZT	F	1	-
7.	Stavba sítě TZT; změny v síti	F	1	-
8.	Náplň práce a úkoly krajské komise značení	E	1	-
9.	Finanční problematika v rámci krajské komise značení	E	1	-
10.	Diskuse na aktuální témata; rezerva		2	-
	Celkem		10	4

2.4.4.3. Pracovník s PC krajské komise značení

Délka trvání 1 víkend

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
1.	*Pojmenování informačních míst, sestavení kilometráže trasy, základní texty směrovek, texty směrovek tvarového značení, texty zvláštních směrovek, textová náplň tabulek, textové odlišnosti směrovek okruhů	H	4	-
2.	Cvičné práce na učebně. Sestavení kilometráže a evidenčního listu trasy (tras), zpracování základních textů včetně zvláštních případů, tvorba textů zvláštních směrovek a tabulek	H	-	5
3.	*Údržba sítě a evidence v rámci značkářského obvodu Změny v síti TZT z hlediska dodržování hlavních zásad její stavby	F,G	2	-
4.	Individuální hodnocení účastníků podle zpracovávaného materiálu		-	2
5.	Rezerva		1	-
	Celkem		7	7

2.4.4.4. Mapař krajské komise značení

Délka trvání 1 den

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
1.	*Informace o stavu edice Základních map	D	1	-
2.	*Pořizování a upřesňování zákresů v Základních mapách	D	1	1
3.	*Mechanismus práce s Návrhy změn; komunikace se ZO	F	1	-
4.	Rezerva	-	1	-
	Celkem		4	1

2.4.4.5. Správce skladu krajské komise značení

Délka trvání 1 den

	Předmět	UT	Teorie	Praxe
1.	*Značkářský materiál	A	1	-
2.	*Skladová evidence	G	1	-
3.	*Zpracování a úprava požadavků značkářských obvodů	E	1	-
4.	*Náplň práce a úkoly značkářského obvodu Finanční problematika značkářského obvodu	E	1	-
5.	Rezerva		1	-
	Celkem		5	-

Příloha č.1

Evidence metodických pracovníků v KČT

Evidence metodických pracovníků je vedena v databázi členů. Členskou databázi vedou oblasti a tedy i databázi metodických pracovníků vedou oblasti KČT. Údaje do databáze se vkládá a aktualizuje v oblasti, ve které je metodický pracovník řádným členem.

Údaje o nově vyškolených metodických pracovnících nebo změny v jejich kvalifikaci předávají pořadatelé zkoušek mateřské oblasti metodického pracovníka k zaevidování do členské databáze.

Výstupy z databáze mohou získat členové a pracovníci Klubu podle rozsahu oprávnění k přístupu do databáze.

V členské databázi jsou k dispozici následující stupně kvalifikací a dalších oprávnění a pověření:

- Absolvent LTŠ (Letní táb škola)	- Minimum VHT
- Cvičitel cykloturistiky	- Rozhodčí CTR, COZ
- Cvičitel lyžařské turistiky	- Rozhodčí MCS
- Cvičitel pěší turistiky	- Rozhodčí TZ
- Cvičitel speleoturistiky	- Ústřední instruktor značení
- Cvičitel turistiky mládeže	- Vedoucí cykloturistiky
- Cvičitel turistiky ZdP	- Vedoucí lyžařské turistiky
- Cvičitel VHT	- Vedoucí mototuristiky
- Cvičitel vodní turistiky I.	- Vedoucí pěší turistiky
- Cvičitel vodní turistiky II.	- Vedoucí speleoturistiky
- Cvičitel vodní turistiky III.	- Vedoucí tábora TOM
- Cvičitel – instruktor mototuristiky	- Vedoucí TOM
- Cykloznačkař	- Vedoucí turistiky ZdP
- Hospodář TOM	- Vedoucí VHT
- Instruktor značení	- Vedoucí vodní turistiky
- Lektor cykloturistiky	- Vedoucí zahraničních akcí speleoturistiky
- Lektor lyžařské turistiky	- Vedoucí zahraničních zájezdů mototuristiky
- Lektor mototuristiky	- Vedoucí značkař
- Lektor pěší turistiky	- Vodní záchranář
- Lektor speleoturistiky	- Vůdce VHT
- Lektor turistiky mládeže	- Záchranář speleoturistiky
- Lektor turistiky ZdP	- Zaškolený značkař
- Lektor VHT	- Zdravotník TOM
- Lektor vodní turistiky	- Zpracovatel turistických map
- Vedoucí turistiky	

Metodickými pracovníky ve smyslu této Kvalifikace nejsou absolventi LTŠ ani absolventi Minima VHT. Zaškolení značkaři, příp.vedoucí značkaři nejsou metodickými pracovníky, pokud nejsou členy KČT. Z tohoto důvodu se na ně nevztahuje úrazové pojištění metodických pracovníků v Klubu českých turistů.

Titul lektor není kvalifikačním stupněm, stejně tak ani ústřední instruktor značení.